

Mantissæ Decisio IX. Lib. III.

49

- 48 Clausula, sine prejudicio alicuius, non importat conationem suspicione, sed resolutivam reatum quatenus de prejudicio constat.
- 49 Abbatia nequit preferovare id, quod indebitum jam declaratum fuit.
- 50 Item non preservat prejudicia expressa, & resultantia ab expresso.
- 51 Contradiccio, & repugnancia est semper evitanda.
- 52 Exceptio in aliquibus indicat illimitatum concessionem in aliis omnibus.
- 53 Exentiaria plures repetit in Brevibus Pontificis, maxime quando aliund apparent comprobatae, plene probant statum Abbatiae.
- 54 Si Abbatia vacante Pontifice illi deputauit administratorem, cum expressione, quod erat nullius, id pluvium conferit ad probandum, quod endem Abbatia sit libera, nec comprehendatur in Diocesis Episcopi.
- 55 Aliud actus comprobantes, quod Abbas jurisdictionem ordinariam habent, referuntur.
- 56 Licit in libris Cancelleriae, & Datariae, Abbatia quandoque nuncipata fuerit de aliqua Diocesi, id parum sufficit, quando ut pluvium in eis decesserit legatus nullius sicut etiam enim Officiale pro facilius perquisitione Abbatia nullius quandoque describere sub finisima Diocesis, sed nunquam illas que sunt in Diocesi, registrant sub denominatione nullius.
- 57 Si Abbas ab Episcopo, & ejus officiis suis recognitus transiit Prelatis independenti, id plene probat etiam Abbatem Territorium, & Diocesum propriam habere, & ex quibus aliud talis recognitio debeat, & nro. 60.
- 58 Concordia super iuribus Ecclesia celebrata, si sit deputata Beneficiis Apostolicis, est invalida, nee prajudicat Ecclesiæ, vel successori.
- 59 Concordia etiam invalida maximum probet veritatis argumentum, & attendenda venit, donec contrarium probetur.
- 60 Alius palam, & publicè, argue cum intervenerit insignis virorum negoti, sunt immunita suspicionis fraudis, & confirmationis.
- 61 Relatio effecti, ut attendant posse relatarum, quam referens quanto inter se discordant.
- 62 Confessiones emissa ab Episcopo super jurisdictionem Abbatiae contra Episcopum, optimè probant, & maxime si sunt iuridicæ.
- 63 Si Episcopus egit contra Abbatem pro recuperandis dimitiatis aliquibus locis ad isto occupatis, id magis probat Abbatem jurisdictionem.
- 64 Scriptura, qua legitime non fuerunt comparsata, non merentur attendi.
- 65 Epistola, & scriptura ab aliquo exarata, ad ejus favorem non probant.
- 66 Alterius Prelati, seu Abbatis, non prajudicant successori.
- 67 Quando Abbatia est immediata subiecta, sedi Apostolicæ, runc en fide, nisi confessione Abbatum illa non potest effici subiecta in alterius Episcopi.
- 68 Exentiaria plures, & administratari magis attendantur in concilio pauciorum.
- 69 Abbatia Fuldensis per plures, & plures Historicos recentiorum non merentur attendi brevem cum reponens in Diocesis Heribopolis.
- 70 Abbas ad Altaria consecranda, & Ecclesias dedicandas invocavit Episcopos sibi benemeritos, signum evidens, quod Abbatia nulli Episcopo est subiecta.
- 71 Exentiaria, quod Abbatia sit nullius, quando sunt plures, & sunt antiquæ, tam moderne, magis attendantur, quam aliae pauciores super subiectio.
- 72 Testes numero plures, & administratari magis attendantur in concilio pauciorum.
- 73 Abbatia Fuldensis per plures, & plures Historicos recentiorum non merentur attendi brevem cum reponens in Diocesis Heribopolis.
- 74 Abbas ad Altaria consecranda, & Ecclesias dedicandas invocavit Episcopos sibi benemeritos, signum evidens, quod Abbatia nulli Episcopo est subiecta.
- 75 Exentiaria jurisdictionem tam voluntarie, quam contentiose, deputatio vienii Generalis, cognitio casuum matrimonialium, indicant, quod Abbas habet jurisdictionem quasi Episcopalem, & Territorium separatum.
- 76 Idem pariter denotant convocationes Synodi, & visitationes Diocesis facta esse ordinario.
- 77 Confessio litterarum Dimisorialium, atque Testimonialium, id pariter comprobans, & maximè quando Episcopi iurisdictionem preterentes, tales Dimisoria sua cuperunt, & executioni demandantur.
- 78 In idem quoque conductum confirmationes statutorum Ecclesiæ collegatarum, institutiones, & suppressiones confraternitatum, scholiarum & seminariorum erectiones.
- 79 Item collationes Beneficiorum etiam Parochialium, confirmationes foundationum, & institutiones ad beneficia de jure Ordinarium, & interiorum, sed inter duos Jurisdictiones Episcopali solentes.
- 80 Item redactiones rationum de bonis, ex Preventibus Parochialium, & aliarum Ecclesiastarum, exposta in manibus Abbatie, sed eius Vicarii.
- 81 Et demum Inquisitiones super Titulus, & institutionibus Parochiorum, relaxationes, refudentie, confirmationes transactionum iniuriarum super rebus Ecclesiæ, ordinationes super statu animarum, iudicaciones precium; permissiones super introductione religiosorum, & fundatione Conventuum.
- 82 Et maxime si omnes predicti actus fuerint per longissimum tempus, & à die fundacionis ob Abbatias exerciti.
- 83 Episcopus vero ab illis submittit, vel eos non expletivis, nisi studiis, turbativa, & elaudetim.
- 84 Prelatis quinque potest Territorium separatum, & iurisdictionem quasi Episcopalem sibi acquirent ex prescriptione immemorabilis, in eo simplici quadragenaria cum titulo, seu privilegio putantur.
- 85 Immemorabilis, autem desumitur ex continuo exercitu alium iurisdictionalium per spatum longissimi temporis.
- 86 Nec in concursu attenduntur aliqui actus facti ab Episcopo, maxime quando non constat de scientia, & patientia Abbatis.
- 87 Porfissim si de talibus actibus doceantur soldi per scripturas informes, & non legitime compulsatas, & aliqui sint aperiophi, & nro. 89.
- 88 In his actibus ordinem Episcopalem requirebuntur lieti Abbas, sed Prelatus inferiori si non fuerit opera illius Episcopi, qui jurisdictionem prætentit, id ei non sufficit, cum ejus in sua facultate adhibere quemcumque Episcopum sibi Benemeritum.
- 89 Actus qui fuerint controvorsi, & damnati tanquam indebeti gesti, non possunt Episcopo ad comprehendendam iurisdictionem, sed potius contra eum restabunt.
- 90 Titulus ad effectum sufficientem quadragenaria prescriptioem, non est opus, ut sit undequivocabilis, sed sufficit, ut sit patribus, & coloratus, qualis dictum ille, qui provebit ab habente potestate concedendi.
- 91 Et quando titulus prætentit à Privilégio Summi Pontificis, dictus dubius dubitate facti, non autem dubius ex effectu dubitate juris; id estque si plus quam sufficiens ad prescriptioem coadjuvantur.
- 92 Titulus habebit a Pontifice minus legitimo, & schismatico, reputari ad predictum effectum sufficiens.
- 93 Tunc titulus non prædest, quando emanatus a Persona earente potestate concedendi, vel quando clavis ex privilegio apparuit, quod non comprehendant, nisi exceptionem possit, vel quando non concurredit possit, quadragenaria.
- 94 Quadragenaria possit iurisdictionis probatur optimè ex confessione partis adversa.
- 95 Possit pacifica iurisdictionis probatur optimè ex confessione partis adversa.
- 96 Tempus Belli non est demandandum à prescriptioem, quando ex eo nullum sit præstissimum impedimentum super libero exercitio possessorum.
- 97 Scientia, & patientia ad effectum prescriptioem præsumitur ex visitatione, & multiplicata actu.
- 98 Nec de eo dubitari potest, si iuri actus fuerint ab adversario agiti, & approbati.
- 99 Scripturam a se producentem quis impugnat non potest.
- 100 Confessio, que detegitur errore, non nocet nec confitenti, nec successori.
- 101 Supervenientibus nevis titulis bonam fidem inducensibus, non on prescriptio potest inchoari, & explari.
- 102 Simplices tractatus absque effectuatione concordia non attendantur, nec quidquam penitit in eis.
- 103 Et tales tractatus non implicant bonam fidem, quam quis ante habeat, ad effectum prescribendam, maxime si sit continuatus in eadem possessorum.
- 104 Littera introducta adversus possessorum, qui vicitur reportavit, non tollit bonam fidem.
- 105 Epistola reporte penes sorbidentem, & non penes illum cui conscriberuntur, parum attenduntur.
- 106 Pro tempore iuris de amplexu ex Canone, Omnes Basilicæ, non infringat Episcopo quando Prelatus inferior est in actu possessorum exercitari iurisdictionem.
- 107 Et dicta presumptio non habet locum, quando non agitur inter

Super Mat. de Jurisdictione, &c.

41

- Ordinarium, & interiorum, sed inter duos Jurisdictiones Episcopali solentes.
- 111 Atque hoc secundum casu, qui pretendit loca controversa esse de sua Diocesi, tenetur id concilender probare, maxime contra Possorem.
- 112 Rescissio concordia præventionis ex defectu Bonapacis noncludit illius insufficiat, sed relinquens res in eodem statu, in quo erant ante concordiam.
- 113 Sententia relinquentis res in suspensi, nihil canonizat.
- 114 Manutentio denegari non potest illi, cui affit & possedit, & bonum ius.
- ### D E C I S I O N E IX.
- Jurisdictionem in spiritualibus, quam Abbas Fuldenis habet, & exercet in suis subditis, & in Territorio proprio, contendens Episcopos Heribopolensis ad se pertinere, Commissionem mihil directam impetravit, ex qua dubium dedit: *Ar. 1. De causa bono iure confiteat etiam ad effectum manuscriptionis, & reintegrationis* – coequo propoposito diebus 14. Aprilis 1698. & 12. Iunii anni præteriti, cum nulla prodigiet resolutio, quamvis ultra quatuor priora suffragia, quintum, & sextum accepissent, hodie tandem decreto 5. Martii præteriti, adficis omnibus Dominis, respondunt fuit – *Confiteat de bono iure Abbas etiam ad effectum manuscriptionis.*
- Cum enim Abbatia Fuldenis cum suis terminis fuerit erat, antequam Episcopatus, & Dioecesis Heribopolensis esset in rerum natura, certe in ipsa sui primava origine consequita fuit nativum liberum, quia Territorium proprium liberum, & exemptum à quacumque Episcopali iurisdictione, Abbatibus de lute sole acquiri, per eaque tradit Fagnan, in cap. nullius no. 22. & seqq. de Paroch. & in cap. iuxta Ecclesiæ num. 14. de officiis Ord. P. Pirring, in ius Canonico, lib. 3. tis. 39. set. 2. nro. 93.
- Et quidem quod attinet ad Fuldense Monasterium, illud ab anno 740. Sanctus Bonifacius construere coepit, prout habetur ex litteris ab eo datis ad Zachariam Papam, & illis, sicut Zacharias ad Bonifacium scripsit, relativi per Card. Baron. ad ann. Christi 751. fol. 108. & fol. 201. impreß. Roman. & transcriptis in præteritum Summario Abbatis datis 6. Marci 19. & 6. & tradunt Sigibertus Gemblacensis in Chronopœia ad ann. 741. pag. 748. Leon. Kreithoem. in Chronolog. lib. 3. pag. 146. Ideoque vicinum anteriorum iam ab solutum in perfecto statu constitutum anno 744. ut referunt Imhoff. in novis. Procr. German. lib. 3. cap. 23. numer. 4. Yeres in Confis. Benedicti. rom. 3. fol. 110. numer. 1. Pellar. in addit. ad Kloch. de Arar. lib. 2. cap. 1. numer. 12. Spenger. de Jur. adiſe. in compend. Stat. Imper. delinat. verb. Abbatis num. 1. pag. 347. Hermes Faſſel. iur. papl. cap. 27. numer. 4. Oldenburg. Theſaur. rer. public. tom. 4. tis. de nonnull. German. Cross. num. 37. Annales Fulden. ex Bibliothec. Marquard. ad annum 744. Baluz. Niſcell. part. 1. Chronic. Uirzburg. Lampad. in deſcri. Germano verb. Fuld. & Bruch. de Episcop. de Abbat. Fulden. ex Broter. num. 1. in Bibliothec. Gualter. Cris. de premiss. lib. 1. cap. 17. numer. 5. Befold. Theſaur. prædict. lit. C. numer. 1. fol. 114. Brower. lib. 1. cap. 3. & cap. 4. pag. 15. Scrat. lib. 3. numer. 36. pag. 521. P. Berr. lib. 3. verb. Fuldæ pag. 541. Bucelin. Germ. Sacr. post altera pag. 34. Mart. Drotter. in deſcri. Fuld. pag. 728. Marian. Scat. lib. 3. Chronic. arat. 6. pag. 435. lin. 34. Christopher. Lehman. lib. 2. Chronic. Spirens. cap. 33. pag. 127. Abbas Vestigen. in Chronic. pag. 122.
- At vero Heribopolensis Episcopatus non nisi anno 751. fuit stabilitus, quo tempore S. Bonifacius ab Urbe Heribopolis reveritus cum S. Burchardo I. Episcopo, novam Diocesim suis terminis designavit, Parochias divisit, & ea tanta omnia ordinavit, que ad recenter fundata Ecclesiæ regimen opportuna videbantur, ut latius rei gestas referendo tradirentur. Suntius ad acta Saecularia tom. 5. ad 14. Oſſel. Nicol. Serar. rer. Mogunt. pag. 54. nota 44. Card. Baron. in suis Annalibus ad ann. 791. fol. 414. Impres. Rom. idem ad Martyrolog. Roman. die 14. Octobris, & consonant Mireus in Geograph. Ecclesiæ in verb. Heribopolis idem de Stan. Relig. Christian. lib. 1. cap. 23. & Ante astutum in fin. Bruin. Theat. Civit. verb. Heribopolis. Mireus. lib. 1. in fin. Chronic. Voitzenh. ann. 751. fol. 502. Armati. Liebhaber. in Calend. Benedicti. in vita S. Burchardi fol. 106. tom. 4. Trithem. de Vir. Illust. Ord. S. Benedicti. lib. 3. cap. 186. idem de orig. Virg. lib. 9. pag. 97. Gabr. Bencell. in Aysil. Imper. Benedicti. Clas. pag. 308. Laurent. Priesens de Episc. Heribopolis. in princ. Anonym. in Breviar. Heribopolis. Ecclesiæ. 2. Henricus Canis. tom. 4. antiqui loxi ex manuscripto antiquissimo Monachis Alsterensis. Herman. I. lugr. Script. German. verb.
- Heribopolis. Kirchner. lib. 1. de officiis. Cancell. cap. 1. tis. 4. & seq. & cap. nro. 45. Reinhard. Virnar. instit. jur. public. lib. 1. tis. 15. pag. 410. Cris. de premiss. lib. 2. tis. 13. Modern. Ferdinand. Hauck in libro Germanico taclyra Francorum gloria pag. 279.
- Nec bene referuntur primordia Episcopatus Heribopolensis ad S. Kilianum, auctoritate Spondan. in Episom. Annual. Card. Baron. ad ann. 686. & Florentini Lucen. in suo Martyrologio ad diem 8. Iulii: quia S. Kilianus non fuit constitutus certa Sedis Episcopus, sed ad Canone Papa milius anno 686. ad Evangelium annunciatum Franconia Gentibus, ubi certa Sedes nondum destinata, non constitutæ Parochie, non designata Diocesis, nulla denique ordinata fuerant, quæ ad novi Episcopatus fundationem requiri, tradit Glico, in extrav. Sede Apolitica verb. Diocesis de officiis. deleg. Azor. instit. moral. tom. 2. lib. 6. cap. 30. vers. quarto quartum. Solarz. de iur. Indian. lib. 3. cap. 6. num. 6. Ideoque vocabulo tunc temporis usitato Kilianus dicebatur Regionarius Episcopus, ut bene inter illum, & Burchardum distinguere Armand. in Calend. Benedicti. in vita S. Burchardi die 14. Octobris, qui dicit – *Alluciam eos, qui primum Voitzenh. fuit, id est Heribopolensis Antistitem Kilianum statuant: Regionarius enim illum, ut tunc appellabant, Provincia regis Episcopum, Conon Papam Kilianum esse iusserat, Burchardum Zachechariam Ponificis primam Voitzenhburg. Sedem pugnare, ut illa inveniatur Cathedra apud Francos egit, ita hic Voitzenhburg. fuit finitimi termini primus Urbi Episcopus iusedit, & prius dixit in vita S. Kilian tom. 3. pag. 80. Bruch. de Episc. German. verb. Heribopolis pag. 96. Mabillon. in admod. ad alia Ordin. S. Benedicti recollecta per Lucam d' Achieri in secundo saeculo in vita S. Kilian pag. 992. in fin. Sur. tom. 5. Serar. Rer. Mogunt. pag. 54. notab. 44. Imhoff. in sua notitia Procer. Germ. lib. 5. cap. 4. numer. 33.*
- Aperiſſimum quoque hujus veritatis testimonium perhibet Ecclesia Heribopolensis: ipamē enim, & Clerus singularis annis die 14. Octobris ex Martyrologio Romano alta voce intonat, S. Burchardum fuisse primum Episcopum Heribopolensem, eodemque die in lectionibus proprii Burchardi ad secundum Nocturnum prosequitur, Burchardum illi Ecclesiæ prefuisse annis quadraginta, & obiisse anno 791. Quod consonat cum Historiæ veritate, quam referunt Baron. loc. citat. Manser. Chronolog. universit. fol. mihi 742. Author. Chronolog. Christian. controvertia haec pendente impreß. Heribopolis anno 1694. & approbatius censura Episcop. tanquam Ordinarii ad 8. seculum, s. 7. in fine: subducit autem annis 40. ab annis 791. evidens. & apertum fit, Sancrum Burchardum fuisse aſſumptum ad Episcopatum dicto anno 751.
- Quapropter attendenda minimè sunt ea, que scripſere Ecclesia Heribopolensis: ipamē enim, & Clerus singularis annis die 14. Octobris ex Martyrologio Romano alta voce intonat, S. Burchardum fuisse primum Episcopum Heribopolensem, eodemque die in lectionibus proprii Burchardi ad secundum Nocturnum prosequitur, Burchardum illi Ecclesiæ prefuisse annis quadraginta, & obiisse anno 791. Quod consonat cum Historiæ veritate, quam referunt Baron. loc. citat. Manser. Chronolog. universit. fol. mihi 742. Author. Chronolog. Christian. controvertia haec pendente impreß. Heribopolis anno 1694. & approbatius censura Episcop. tanquam Ordinarii ad 8. seculum, s. 7. in fine: subducit autem annis 40. ab annis 791. evidens. & apertum fit, Sancrum Burchardum fuisse aſſumptum ad Episcopatum dicto anno 751.
- Parique refert, quod in constitutionem finium Abbatia Fuldenis facta a S. Bonifacio anno 747. subscrivit legatur Burchardus Episcopus, quia non fuit Sancrus ille Burchardus creator Episcopus Heribopolensis anno 751. sed fuit 9 alius diversus eiusdem nominis Episcopus, qui proprietate non se subſcripsit Episcopum Heribopolensem, ut animaliter Granzius lib. 1. Saxon. cap. ult.
- Firmato itaque ex his, Abbatiam Fuldensem fundata fuſilis ante ecclitionem finium Abbatia Fuldensem, planum fit, illam, juxta præmissam originem, & statum, minimè eſe poruſe. Diocesis, aut in Dieceſi Ecclesiæ prædicte, que non dum constituta erat in rerum natura, bene Paganus in cap. 10 cum debitis namor. 10. de Relig. Domib. & in specie de noſtra Abbatia Fuldeni, Alviſet. de privilegi Regular. ſet. 4. ab. 22. numer. 5. fed in ipsa ſuoriga potiam fuſile nativa libertate, cum nullus adficit Superior, cui ſubjecetur, ad tradire per Rot. deſ. 1867. coram Coccin. deſ. 264. numer. 4. & ſeqq. coram Merlin. deſ. 56. numer. 6. & deſ. 404. numer. 31. part. 19. recent. & in Capuana, ſeu Montis Caſin. fin. Parochialium 10. Marci 1679. ſ. Recens. oſt. amque, coram bo. Bourelmont.
- Accedit præterea, quod Buchonia locum, ubi fundata fuſilis Abbatia Fuldenis, ut medium inter Franconiam, Hassiam, & Thuringiam: ab Heribopolensi Dieceſi diſcretum Hiftoricis omnes prophani, & Geographi, relati apud

apud Prover. lib. i. cap. 2. *Buzell*, in German. Sacr. par. 2. pag. 24. P. Bert. lib. 3. *rer. German. verb. Fulda*, Alias major. iii. German. Jean. Bapt. Nicolofius in Herenl. Geograph. pag. 176. Abram Ortel. in Theat. Orb. Terr. edit. ann. 1576. *L'Etat de l'Empire du Sieur de May* pag. 332. *Geographie Royale de Labbe* pag. 162. & sequentur Lexicographi, Hoffman. Lexicon univers. tom. 1. pag. 756. Baudrand. Lexicon Geograph. pag. 310. lxx. H. quid Heribolensis Episcopatu pro confine assignant Dictionem Moguntinam, & Fuldensem Abbatiam, eadem pariter confina designat Imhoff. d. lib. 3. cap. 4. numer. 6. Quamobrem cum certi Juris sit, confine idem esse non posse cum re confinata, de *lib. reg. cap. 15. numer. 2.* & seqq. *E cap. 101. numer. 4.* Rot. coram Dunoz Jun. decisi. 609. numer. 17. & in recent. decisi. 236. numer. 6. part. 16. 12. Abbatis proinde poita pro confine Episcopatus Heribolensis, extra ejus Territorium remanere dicenda est, ut post Jo. Andr. firmans Fagnan. in cap. *nubilus numer. 12.* & 17. de Paroch. Loether. de re benef. libr. 1. q. 24. num. 144. & seqq. Thomas de Clusa de refd. Episcop. cap. 4. *sept. 6. numer. 245.* Camerat. *respon.* decisi. 11. numer. 5. tom. 1. Geographorum autem testimonia plurimum deferendum est, tradunt Doctores in cap. *cum Causa de probat.* & ceteris ibi Layman. Bellinoz. pag. 19. Barbos. num. 9. & seqq. Rot. coram Seraph. dec. 1025. & 1336. nrobius. numer. 1. coram Peutinger. deci. 12. num. 26. & decisi. 164. numer. 3. part. 17. 19 recent. ponderante præsternum dictionem illam. Quamobrem, que omnem etiam minimum actum Jurisdictionis comprehendit, Pignatell. *consul. Casu. 85.* numer. 8. tom. 5. Rot. coram Bich. decisi. 459. num. 6. repeat. in recent. decisi. 373. part. 11. & in Capuana, *sen. Montis Caffinum. Parochialium 10. Martii 1679.* s. Urbanus antea coram Bourlement. 17. Junii 1696. coram Marthao. s. *Primum verò.* & coram Reverendiss. Ursino. 6. Aprilis 1693. s. *Primum verò.* & Marisc. *sen. Nullius jurisdictionis super bono iure die 7. currentis mensis.* s. Et quod coram R. P. D. Muro. s. quam impetr ex potestate data Abbatii permittendi alio Episcopo solemnum in suo Monasterio exercitum, 20 quod fine Diocesanum consensu non licuisse, si Fuldensis Abbatia de Alterius Diocesis fuisset, Bellett. *dijg. Cleric.* de *Jurisdict.* Abbat. Sancti Michaelis de Clusa s. *Unico numer. 7.* Rot. coram Bich. d. decisi. 459. num. 11. 14 Rursus idem Pontifex Zaccarias concessit Abbat. & Monacis facultatem accipiendi Christma, & flagitandi Ordines, a quoque maluerint Antifite, ut testatur Thomassin. *loc. cit.* Quid cum petre debuissent à Diocesano, si ab illis, ad quos spectat confines Terra determinare, grande refutatio argumentum, Abbatiam non fuisse diocesis, neque in Diocesi Heribolensis, idque magis, quia tringuita unus Testes formiter induxit ab Abbat., inter se concordes deponent, jurisdictionem temporalem conterminare spiritualem, ut latius in ejus praetorio *Summario Testimo* dato 5. *Marii numer. 7.*

Confutatio demum ratio desumpta ex ipso facto S. Bonifaci, qui cum Gregorium prius, deinde Zaccariam orat, exoravitque, ut Coenobium S. Salvatoris à se fundatum, sive répulture electum, sub aperte & S. Sedis Apostolica immediata Protectione recipetur, *Summario numer. 5.* & teltantur Hermes Fasicel. *ius. publ. cap. 27. numer. 4.* Mundabeus antiqu. *Monaster. Episcop. 20. circ. cap. 1.* Ziegler. *de Episcop. cap. 24. numer. 3.* in fin. inversim prospersit est, quod illud deinde voluerit fibisci alteri Ecclesiæ post fundate, & includere finibus nova Diocesis ab ipso designatis. Confirmatur idem, & urgenter latius argumentum, quia Buchonia denominata deinde semper fuit Parochia S. Bonifaci, *d. Summ. numer. 18.* verbo autem Parochie Diocesini propriam Abbatiam Fuldensis designata fuisse tradit Rot. in *Roman. Praeminentiarum* 16. Junii 1679. *sub initio coram bon. me. Rondino.*

Quibus non adveniunt littere ab eodem Bonifacio scriptæ ad Zaccariam, in quibus tres Parochias, seu Episcopatus in Provincia designavit, nulla facta mentione Abbatia Fulden, quae nominata fuisset, si jurisdictionem quasi Episcopalem ei attribuere cogitaret: Nam cum Sanctus Bonifacius hanc fecerit divisionem tempore, quo iam Abbatia certos habebat fines, & tanquam Diocesis jam constituta erat in aliena Regione, recensenda non erat in nova divisione, & afignitio confinium Ecclesiæ, quæ in diversa Provincia primitus fundabatur.

Quæ omnia licet per se spectata concludere posse videantur, Abbatiam Fuldensem remanisse nullius Diocesis, utpote fundata ante creationem Sedis Heribolensis, extra limites cuiuscumque Diocesis, bene Fagnan. in d. cap. 16. *nullius numer. 16.* & 17. de Paroch. verumtamen, si quæ adhuc decretum juris administricali pro confitibilendam plenaria Abbatis jurisdictione, tam passiva, quam activa, illa uberrime accessere ex Privilegiis, quibus Abbatia fuit decorata.

Primum autem Privilegium ad preces Sancti Bonifaci concessit, & veluti pro lege fundationis sancivit Zaccarias Papa *Summ. numer. 6.* qui Fuldensis Monasterium sub B. Petri, & S. Sedis Apostolica immediate protectione, & jurisdictione receperit etiam loca à Monasterio in futurum acquirenda, jurisdictione activa Abbatia caritura non erat subiecto, circa quod exerceretur, ultra quam quod debeat antiquitas, teste Thomassin. *de re Bonif. part. 1. lib. 3.* habe-

capit. 30. numer. 8. & seqq. Huiusmodi namque receptio sub immedia Protectione B. Petri, & plena immediaque subiectio jurisdictione Romana. Sedis effectis, ut nativa, plenariaque libertas ex fundatione cuperentis Monasterio qualita dicatur, per Text. in cap. si Papa IO. 5. si autem de privilegiis in 6. Bellett. *dijg. Cleric.* part. 1. de *Jurisdict.* Abb. S. Michaelis de Clusa s. *Unico in fin. De Rub. in Aphorism. Episcop. vers. Abbas numer. 6.* optimè Rota coram Seraph. dec. 1025. numer. 1. & seqq. coram Garilli. decisi. 149. per rot. & decisi. 159. numer. 5. coram Peutinger. decisi. 12. num. 26. Certius, quia Zaccarias ulterius procedendo justit, ne integrum cuique offer Episcopo quacumque in Monasterio Fuldeni jurisdictionem explicare, subdens illa verba, videlicet—*Cuiuslibet Ecclesie Sacerdotum, vel Episcopum in Fuldeni Monasterio ditionem quamlibet habere, aut autoritatem, vel potestatis pose exercere, prater Sedem Apostolicam, problembus, ut nisi ab Abbate Monasterii fuerit invitatus, non nullum sollemitatem ibidem quisipsum præsumat celebrare.* Unde dicendum est, jurisdictionem omne Episcopio ab Abbatis finibus eliminatur, & nullius Diocesis cam efficiunt, ut ex d. Textis in cap. si. *S. Et iadom.* *De Rub. Aphorism. Episcop. verb. Abbas. nu. 6.* Rota de Resident. Episcop. cap. 4. *scilicet 6. num. 9.* & seqq. Rot. coram Seraph. dec. 1025. & 1336. nrobius. numer. 1. coram Peutinger. deci. 12. num. 26. & decisi. 164. numer. 3. part. 17. 19 recent. ponderante præsternum dictionem illam. Quamobrem, que omnem etiam minimum actum Jurisdictionis comprehendit, Pignatell. *consul. Casu. 85.* numer. 8. tom. 5. Rot. coram Bich. decisi. 459. num. 6. repeat. in recent. decisi. 373. part. 11. & in Capuana, *sen. Montis Caffinum. Parochialium 10. Martii 1679.* s. Urbanus antea coram Bourlement. 17. Junii 1696. coram Marthao. s. *Primum enim.* & coram Reverendiss. Ursino. 6. Aprilis 1693. s. *Primum verò.* & Marisc. *sen. Nullius jurisdictionis super bono iure die 7. currentis mensis.* s. Et quod coram R. P. D. Muro. s. quam impetr ex potestate data Abbatii permittendi alio Episcopo solemnum in suo Monasterio exercitum, 20 quod fine Diocesanum consensu non licuisse, si Fuldensis Abbatia de Alterius Diocesis fuisset, Bellett. *dijg. Cleric.* de *Jurisdict.* Abbat. Sancti Michaelis de Clusa s. *Unico numer. 7.* Rot. coram Bich. d. decisi. 459. num. 11.

Duplex enim occurrit responsio, quarum prima est, quod Zaccarias Papa nedum Fuldense Coenobium, verum etiam illius Territorium, & bona omnia eidem in futurum acsuffa recepit sub protectione Sedis Apostolice, & quidem non simplici, sed ulterius faciendo, quod nullius alterius Ecclesiasticae Potestati submitteretur, sub omnimoda jurisdictione Beati Petri constituit, ut bene inter simplicem suam protectionem, & plenam, immediatamque subjectionem jurisdictioni Romana Sedis, diffinxit Pignatell, dicta consul. 85. nro. 9. Rota coram Seraphin. decisi. 1025. num. 3. & in dicta Marisc. *sen. Nullius jurisdictionis super bono iure.* s. Clariss. *huius in coram R. P. D. meo Mento.* Tanta enim est vis, & efficacia receptionis sub immediata protectione Beati Petri, & plena, immediatique subjectionis Romana Sedis, ut efficaciam Potestatis submittitur, sub omnimoda jurisdictione Beati Petri constituit, ut bene inter simplicem suam protectionem, & plenam, immediatamque subjectionem jurisdictioni Romana Sedis, diffinxit Pignatell, dicta consul. 85. nro. 9. Rota coram Seraphin. decisi. 1025. num. 3. & in dicta Marisc. *sen. Nullius jurisdictionis super bono iure.* s. Clariss. *huius in coram R. P. D. meo Mento.* Tanta enim est vis, & efficacia receptionis sub immediata protectione Beati Petri, & plena, immediatique subjectionis Romana Sedis, ut efficaciam Potestatis submittitur, sub omnimoda jurisdictione Beati Petri constituit, ut bene inter simplicem suam protectionem, & plenam, immediatamque subjectionem jurisdictioni Romana Sedis, diffinxit Pignatell, dicta consul. 85. nro. 9. Rota coram Seraphin. decisi. 1025. num. 3. & in dicta Marisc. *sen. Nullius jurisdictionis super bono iure.* s. Clariss. *huius in coram R. P. D. meo Mento.* Tanta enim est vis, & efficacia receptionis sub immediata protectione Beati Petri, & plena, immediatique subjectionis Romana Sedis, ut efficaciam Potestatis submittitur, sub omnimoda jurisdictione Beati Petri constituit, ut bene inter simplicem suam protectionem, & plenam, immediatamque subjectionem jurisdictioni Romana Sedis, diffinxit Pignatell, dicta consul. 85. nro. 9. Rota coram Seraphin. decisi. 1025. num. 3. & in dicta Marisc. *sen. Nullius jurisdictionis super bono iure.* s. Clariss. *huius in coram R. P. D. meo Mento.* Tanta enim est vis, & efficacia receptionis sub immediata protectione Beati Petri, & plena, immediatique subjectionis Romana Sedis, ut efficaciam Potestatis submittitur, sub omnimoda jurisdictione Beati Petri constituit, ut bene inter simplicem suam protectionem, & plenam, immediatamque subjectionem jurisdictioni Romana Sedis, diffinxit Pignatell, dicta consul. 85. nro. 9. Rota coram Seraphin. decisi. 1025. num. 3. & in dicta Marisc. *sen. Nullius jurisdictionis super bono iure.* s. Clariss. *huius in coram R. P. D. meo Mento.* Tanta enim est vis, & efficacia receptionis sub immediata protectione Beati Petri, & plena, immediatique subjectionis Romana Sedis, ut efficaciam Potestatis submittitur, sub omnimoda jurisdictione Beati Petri constituit, ut bene inter simplicem suam protectionem, & plenam, immediatamque subjectionem jurisdictioni Romana Sedis, diffinxit Pignatell, dicta consul. 85. nro. 9. Rota coram Seraphin. decisi. 1025. num. 3. & in dicta Marisc. *sen. Nullius jurisdictionis super bono iure.* s. Clariss. *huius in coram R. P. D. meo Mento.* Tanta enim est vis, & efficacia receptionis sub immediata protectione Beati Petri, & plena, immediatique subjectionis Romana Sedis, ut efficaciam Potestatis submittitur, sub omnimoda jurisdictione Beati Petri constituit, ut bene inter simplicem suam protectionem, & plenam, immediatamque subjectionem jurisdictioni Romana Sedis, diffinxit Pignatell, dicta consul. 85. nro. 9. Rota coram Seraphin. decisi. 1025. num. 3. & in dicta Marisc. *sen. Nullius jurisdictionis super bono iure.* s. Clariss. *huius in coram R. P. D. meo Mento.* Tanta enim est vis, & efficacia receptionis sub immediata protectione Beati Petri, & plena, immediatique subjectionis Romana Sedis, ut efficaciam Potestatis submittitur, sub omnimoda jurisdictione Beati Petri constituit, ut bene inter simplicem suam protectionem, & plenam, immediatamque subjectionem jurisdictioni Romana Sedis, diffinxit Pignatell, dicta consul. 85. nro. 9. Rota coram Seraphin. decisi. 1025. num. 3. & in dicta Marisc. *sen. Nullius jurisdictionis super bono iure.* s. Clariss. *huius in coram R. P. D. meo Mento.* Tanta enim est vis, & efficacia receptionis sub immediata protectione Beati Petri, & plena, immediatique subjectionis Romana Sedis, ut efficaciam Potestatis submittitur, sub omnimoda jurisdictione Beati Petri constituit, ut bene inter simplicem suam protectionem, & plenam, immediatamque subjectionem jurisdictioni Romana Sedis, diffinxit Pignatell, dicta consul. 85. nro. 9. Rota coram Seraphin. decisi. 1025. num. 3. & in dicta Marisc. *sen. Nullius jurisdictionis super bono iure.* s. Clariss. *huius in coram R. P. D. meo Mento.* Tanta enim est vis, & efficacia receptionis sub immediata protectione Beati Petri, & plena, immediatique subjectionis Romana Sedis, ut efficaciam Potestatis submittitur, sub omnimoda jurisdictione Beati Petri constituit, ut bene inter simplicem suam protectionem, & plenam, immediatamque subjectionem jurisdictioni Romana Sedis, diffinxit Pignatell, dicta consul. 85. nro. 9. Rota coram Seraphin. decisi. 1025. num. 3. & in dicta Marisc. *sen. Nullius jurisdictionis super bono iure.* s. Clariss. *huius in coram R. P. D. meo Mento.* Tanta enim est vis, & efficacia receptionis sub immediata protectione Beati Petri, & plena, immediatique subjectionis Romana Sedis, ut efficaciam Potestatis submittitur, sub omnimoda jurisdictione Beati Petri constituit, ut bene inter simplicem suam protectionem, & plenam, immediatamque subjectionem jurisdictioni Romana Sedis, diffinxit Pignatell, dicta consul. 85. nro. 9. Rota coram Seraphin. decisi. 1025. num. 3. & in dicta Marisc. *sen. Nullius jurisdictionis super bono iure.* s. Clariss. *huius in coram R. P. D. meo Mento.* Tanta enim est vis, & efficacia receptionis sub immediata protectione Beati Petri, & plena, immediatique subjectionis Romana Sedis, ut efficaciam Potestatis submittitur, sub omnimoda jurisdictione Beati Petri constituit, ut bene inter simplicem suam protectionem, & plenam, immediatamque subjectionem jurisdictioni Romana Sedis, diffinxit Pignatell, dicta consul. 85. nro. 9. Rota coram Seraphin. decisi. 1025. num. 3. & in dicta Marisc. *sen. Nullius jurisdictionis super bono iure.* s. Clariss. *huius in coram R. P. D. meo Mento.* Tanta enim est vis, & efficacia receptionis sub immediata protectione Beati Petri, & plena, immediatique subjectionis Romana Sedis, ut efficaciam Potestatis submittitur, sub omnimoda jurisdictione Beati Petri constituit, ut bene inter simplicem suam protectionem, & plenam, immediatamque subjectionem jurisdictioni Romana Sedis, diffinxit Pignatell, dicta consul. 85. nro. 9. Rota coram Seraphin. decisi. 1025. num. 3. & in dicta Marisc. *sen. Nullius jurisdictionis super bono iure.* s. Clariss. *huius in coram R. P. D. meo Mento.* Tanta enim est vis, & efficacia receptionis sub immediata protectione Beati Petri, & plena, immediatique subjectionis Romana Sedis, ut efficaciam Potestatis submittitur, sub omnimoda jurisdictione Beati Petri constituit, ut bene inter simplicem suam protectionem, & plenam, immediatamque subjectionem jurisdictioni Romana Sedis, diffinxit Pignatell, dicta consul. 85. nro. 9. Rota coram Seraphin. decisi. 1025. num. 3. & in dicta Marisc. *sen. Nullius jurisdictionis super bono iure.* s. Clariss. *huius in coram R. P. D. meo Mento.* Tanta enim est vis, & efficacia receptionis sub immediata protectione Beati Petri, & plena, immediatique subjectionis Romana Sedis, ut efficaciam Potestatis submittitur, sub omnimoda jurisdictione Beati Petri constituit, ut bene inter simplicem suam protectionem, & plenam, immediatamque subjectionem jurisdictioni Romana Sedis, diffinxit Pignatell, dicta consul. 85. nro. 9. Rota coram Seraphin. decisi. 1025. num. 3. & in dicta Marisc. *sen. Nullius jurisdictionis super bono iure.* s. Clariss. *huius in coram R. P. D. meo Mento.* Tanta enim est vis, & efficacia receptionis sub immediata protectione Beati Petri, & plena, immediatique subjectionis Romana Sedis, ut efficaciam Potestatis submittitur, sub omnimoda jurisdictione Beati Petri constituit, ut bene inter simplicem suam protectionem, & plenam, immediatamque subjectionem jurisdictioni Romana Sedis, diffinxit Pignatell, dicta consul. 85. nro. 9. Rota coram Seraphin. decisi. 1025. num. 3. & in dicta Marisc. *sen. Nullius jurisdictionis super bono iure.* s. Clariss. *huius in coram R. P. D. meo Mento.* Tanta enim est vis, & efficacia receptionis sub immediata protectione Beati Petri, & plena, immediatique subjectionis Romana Sedis, ut efficaciam Potestatis submittitur, sub omnimoda jurisdictione Beati Petri constituit, ut bene inter simplicem suam protectionem, & plenam, immediatamque subjectionem jurisdictioni Romana Sedis, diffinxit Pignatell, dicta consul. 85. nro. 9. Rota coram Seraphin. decisi. 1025. num. 3. & in dicta Marisc. *sen. Nullius jurisdictionis super bono iure.* s. Clariss. *huius in coram R. P. D. meo Mento.* Tanta enim est vis, & efficacia receptionis sub immediata protectione Beati Petri, & plena, immediatique subjectionis Romana Sedis, ut efficaciam Potestatis submittitur, sub omnimoda jurisdictione Beati Petri constituit, ut bene inter simplicem suam protectionem, & plenam, immediatamque subjectionem jurisdictioni Romana Sedis, diffinxit Pignatell, dicta consul. 85. nro. 9. Rota coram Seraphin. decisi. 1025. num. 3. & in dicta Marisc. *sen. Nullius jurisdictionis super bono iure.* s. Clariss. *huius in coram R. P. D. meo Mento.* Tanta enim est vis, & efficacia receptionis sub immediata protectione Beati Petri, & plena, immediatique subjectionis Romana Sedis, ut efficaciam Potestatis submittitur, sub omnimoda jurisdictione Beati Petri constituit, ut bene inter simplicem suam protectionem, & plenam, immediatamque subjectionem jurisdictioni Romana Sedis, diffinxit Pignatell, dicta consul. 85. nro. 9. Rota coram Seraphin. decisi. 1025. num. 3. & in dicta Marisc. *sen. Nullius jurisdictionis super bono iure.* s. Clariss. *huius in coram R. P. D. meo Mento.* Tanta enim est vis, & efficacia receptionis sub immediata protectione Beati Petri, & plena, immediatique subjectionis Romana Sedis, ut efficaciam Potestatis submittitur, sub omnimoda jurisdictione Beati Petri constituit, ut bene inter simplicem suam protectionem, & plenam, immediatamque subjectionem jurisdictioni Romana Sedis, diffinxit Pignatell, dicta consul. 85. nro. 9. Rota coram Seraphin. decisi. 1025. num. 3. & in dicta Marisc. *sen. Nullius jurisdictionis super bono iure.* s. Clariss. *huius in coram R. P. D. meo Mento.* Tanta enim est vis, & efficacia receptionis sub immediata protectione Beati Petri, & plena, immediatique subjectionis Romana Sedis, ut efficaciam Potestatis submittitur, sub omnimoda jurisdictione Beati Petri constituit, ut bene inter simplicem suam protectionem, & plenam, immediatamque subjectionem jurisdictioni Romana Sedis, diffinxit Pignatell, dicta consul. 85. nro. 9. Rota coram Seraphin. decisi. 1025. num. 3. & in dicta Marisc. *sen. Nullius jurisdictionis super bono iure.* s. Clariss. *huius in coram R. P. D. meo Mento.* Tanta enim est vis, & efficacia receptionis sub immediata protectione Beati Petri, & plena, immediatique subjectionis Romana Sedis, ut efficaciam Potestatis submittitur, sub omnimoda jurisdictione Beati Petri constituit, ut bene inter simplicem suam protectionem, & plenam, immediatamque subjectionem jurisdictioni Romana Sedis, diffinxit Pignatell, dicta consul. 85. nro. 9. Rota coram Seraphin. decisi. 1025. num. 3. & in dicta Marisc. *sen. Nullius jurisdictionis super bono iure.* s. Clariss. *huius in coram R. P. D. meo Mento.* Tanta enim est vis, & efficacia receptionis sub immediata protectione Beati Petri, & plena, immediatique subjectionis Romana Sedis, ut efficaciam Potestatis submittitur, sub omnimoda jurisdictione Beati Petri constituit, ut bene inter simplicem suam protectionem, & plenam, immediatamque subjectionem jurisdictioni Romana Sedis, diffinxit Pignatell, dicta consul. 85. nro. 9. Rota coram Seraphin. decisi. 1025. num. 3. & in dicta Marisc. *sen. Nullius jurisdictionis super bono iure.* s. Clariss. *huius in coram R. P. D. meo Mento.* Tanta enim est vis, & efficacia receptionis sub immediata protectione Beati Petri, & plena, immediatique subjectionis Romana Sedis, ut efficaciam Potestatis submittitur, sub omnimoda jurisdictione Beati Petri constituit, ut bene inter simplicem suam protectionem, & plenam, immediatamque subjectionem jurisdictioni Romana Sedis, diffinxit Pignatell, dicta consul. 85. nro. 9. Rota coram Seraphin. decisi. 1025. num. 3. & in dicta Marisc. *sen. Nullius jurisdictionis super bono iure.* s. Clariss. *huius in coram R. P. D. meo Mento.* Tanta enim est vis, & efficacia receptionis sub immediata protectione Beati Petri, & plena, immediatique subjectionis Romana Sedis, ut efficaciam Potestatis submittitur, sub omnimoda jurisdictione Beati Petri constituit, ut bene inter simplicem suam protectionem, & plenam, immediatamque subjectionem jurisdictioni Romana Sedis, diffinxit Pignatell, dicta consul. 85. nro. 9. Rota coram Seraphin. decisi. 1025. num. 3. & in dicta Marisc. *sen. Nullius jurisdictionis super bono iure.* s. Clariss. *huius in coram R. P. D. meo Mento.* Tanta enim est vis, & efficacia receptionis sub immediata protectione Beati Petri, & plena, immediatique subjectionis Romana Sedis, ut efficaciam Potestatis submittitur, sub omnimoda jurisdictione Beati Petri constituit, ut bene inter simplicem suam protectionem, & plenam, immediatamque subjectionem jurisdictioni Romana Sedis, diffinxit Pignatell, dicta consul. 85. nro. 9. Rota coram Seraphin. decisi. 1025. num. 3. & in dicta Marisc. *sen. Nullius jurisdictionis super bono iure.* s. Clariss. *huius in coram R. P. D. meo Mento.* Tanta enim est vis, & efficacia receptionis sub immediata protectione Beati Petri, & plena, immediatique subjectionis Romana Sedis, ut efficaciam Potestatis submittitur, sub omnimoda jurisdictione Beati Petri constituit, ut bene inter simplicem suam protectionem, & plenam, immediatamque subjectionem jurisdictioni Romana Sedis, diffinxit Pignatell, dicta consul. 85. nro. 9. Rota coram Seraphin. decisi. 1025. num. 3. & in dicta Marisc. *sen. Nullius jurisdictionis super bono iure.* s. Clariss. *huius in coram R. P. D. meo Mento.* Tanta enim est vis, & efficacia receptionis sub immediata protectione Beati Petri, & plena, immediatique subjectionis Romana Sedis, ut efficaciam Potestatis submittitur, sub omnimoda jurisdictione Beati Petri constituit, ut bene inter simplicem suam protectionem, & plenam, immediatamque subjectionem jurisdictioni Romana Sedis, diffinxit Pignatell, dicta consul. 85. nro. 9. Rota coram Seraphin. decisi. 1025. num. 3. & in dicta Marisc. *sen. Nullius jurisdictionis super bono iure.* s. Clariss. *huius in coram R. P. D. meo Mento.* Tanta enim est vis, & efficacia receptionis sub immediata protectione Beati Petri, & plena, immediatique subjectionis Romana Sedis, ut efficaciam Potestatis submittitur, sub omnimoda jurisdictione Beati Petri constituit, ut bene inter simplicem suam protectionem, & plenam, immediatamque subjectionem jurisdictioni Romana Sedis, diffinxit Pignatell, dicta consul. 85. nro. 9. Rota coram Seraphin. decisi. 1025. num. 3. & in dicta Marisc. *sen. Nullius jurisdictionis super bono iure.* s. Clariss. *huius in coram R. P. D. meo Mento.* Tanta enim est vis, & efficacia receptionis sub immediata protectione Beati Petri, & plena, immediatique subjectionis Romana Sedis, ut efficaciam Potestatis submittitur, sub omnimoda jurisdictione Beati Petri constituit, ut bene inter simplicem suam protectionem, & plenam, immediatamque subjectionem jurisdictioni Romana Sedis, diffinxit Pignatell, dicta consul. 85. nro. 9. Rota coram Seraphin. decisi. 1025. num. 3. & in dicta Marisc. *sen. Nullius jurisdictionis super bono iure.* s. Clariss. *huius in coram R. P. D. meo Mento.* Tanta enim est vis, & efficacia receptionis sub immediata protectione Beati Petri, & plena, immediatique subjectionis Romana Sedis, ut efficaciam Potestatis submittitur, sub omnimoda jurisdictione Beati Petri constituit, ut bene inter simplicem suam protectionem, & plenam, immediatamque subjectionem jurisdictioni Romana Sedis, diffinxit Pignatell, dicta consul. 85. nro. 9. Rota coram Seraphin. decisi. 1025. num. 3. & in dicta Marisc. *sen. Nullius jurisdictionis super bono iure.* s. Clariss. *huius in coram R. P. D. meo Mento.* Tanta enim est vis, & efficacia receptionis sub immediata protectione Beati Petri, & plena, immediatique subjectionis Romana Sedis, ut efficaciam Potestatis submittitur, sub omnimoda jurisdictione Beati Petri constituit, ut bene inter simplicem suam protectionem, & plenam, immediatamque subjectionem jurisdictioni Romana Sedis, diffinxit Pignatell, dicta consul. 85. nro. 9. Rota coram Seraphin. decisi. 1025. num. 3. & in dicta Marisc. *sen. Nullius jurisdictionis super bono iure.* s. Clariss. *huius in coram R. P. D. meo Mento.* Tanta enim est vis, & efficacia receptionis sub immediata protectione Beati Petri, & plena, immediatique subjectionis Romana Sedis, ut efficaciam Potestatis submittitur, sub omnimoda jurisdictione Beati Petri constituit, ut bene inter simplicem suam protectionem, & plenam, immediatamque subjectionem jurisdictioni Romana Sedis, diffinxit Pignatell, dicta consul. 85. nro. 9. Rota coram Seraphin. decisi. 1025. num. 3. & in dicta Marisc. *sen. Nullius jurisdictionis super bono iure.* s. Clariss. *huius in coram R. P. D. meo Mento.* Tanta enim est vis, & efficacia receptionis sub immediata protectione Beati Petri, & plena, immediatique subjectionis Romana Sedis, ut efficaciam Potestatis submittitur, sub omnimoda jurisdictione Beati Petri constituit, ut bene inter simplicem suam protectionem, & plenam, immediatamque subjectionem jurisdictioni Romana Sedis, diffinxit Pignatell, dicta consul. 85. nro. 9. Rota coram Seraphin. decisi. 1025. num. 3. & in dicta Marisc. *sen. Nullius jurisdictionis super bono iure.* s. Clariss. *huius in coram R. P. D. meo Mento.* Tanta enim est vis, & efficacia receptionis sub immediata protectione Beati Petri, & plena, immediatique subjectionis Romana Sedis, ut efficaciam Potestatis submittitur, sub omnimoda jurisdictione Beati Petri constituit, ut bene inter simplicem suam protectionem, & plenam, immediatamque subjectionem jurisdictioni Romana Sedis, diffinxit Pignatell, dicta consul. 85. nro. 9. Rota coram Seraphin. decisi. 1025. num. 3. & in dicta Marisc. *sen. Nullius jurisdictionis super bono iure.* s. Clariss. *huius in coram R. P. D. meo Mento.* Tanta enim est vis, & efficacia receptionis sub immediata protectione Beati Petri, & plena, immediatique subjectionis Romana Sedis, ut efficaciam Potestatis submittitur, sub omnimoda jurisdictione Beati Petri constituit, ut bene inter simplicem suam protectionem, & plenam, immediatamque subjectionem jurisdictioni Romana Sedis, diffinxit Pignatell, dicta consul. 85. nro. 9. Rota coram Seraphin. decisi. 1025. num. 3. & in dicta Marisc. *sen. Nullius jurisdictionis super bono iure.* s. Clariss. *huius in coram R. P. D. meo Mento.* Tanta enim est vis, & efficacia receptionis sub immediata protectione Beati Petri, & plena, immediatique subjectionis Romana Sedis, ut efficaciam Potestatis submittitur, sub omnimoda jurisdictione Beati Petri constituit, ut bene inter simplicem suam protectionem, & plenam, immediatamque subjectionem jurisdictioni Romana Sedis, diffinxit Pignatell, dicta consul. 85. nro. 9. Rota coram Seraphin. decisi. 1025. num. 3. & in dicta Marisc. *sen. Nullius jurisdictionis super bono iure.* s. Clariss. *huius in coram R. P. D. meo Mento.* Tanta enim est vis, & efficacia receptionis sub immediata protectione Beati Petri, & plena, immediatique subjectionis Romana Sedis, ut efficaciam Potestatis submittitur, sub omnimoda jurisdictione Beati Petri constituit, ut bene inter simplicem suam protectionem, & plenam, immediatamque subjectionem jurisdictioni Romana Sedis, diffinxit Pignatell, dicta consul. 85. nro. 9. Rota coram Seraphin. decisi. 1025. num. 3. & in dicta Marisc. *sen. Nullius jurisdictionis super bono iure.* s. Clariss. *huius in coram R. P. D. meo Mento.* Tanta enim est vis, & efficacia receptionis sub immediata protectione Beati Petri, & plena,

Mantissa Decisio IX. Lib. III.

obsequium S. Bonifacii istam habuit donationem Bonorum, & Terrarum factam Monasterio Fuldense à Carolomanno eius fratre, confirmavitque cum consensu Episcoporum, & principum, Regnique procerum interventu, privilegium Zacharie, ut nullus Episcopus in dicto Monasterio, eufus que locis etiam futurum ab ipso acquirendis jurisdictionem aliquam explicare posset, prout latius habetur ex eodem privilegio relato Summ. n. 7. & apud Nicol. Serar. Rex. Margarit. lib. 3. de vita S. Bonifacii a fol. 422. usque ad 424. Patrem Natal. Alexand. loc. citat. Petri de March. de Concord. Sacerdot. & Imper. l. 3. n. 8. n. 4. Gibell. de Iren. Canon. c. g. o. v. g. neque etiam tress. tom. 2.

Confimilis privilegia Abbatis conceperit Carolus Francorum Rex anno 770. Summ. numer. 9. Ludovicus Imperator anno 822. Summ. n. 10. Henricus II. anno 1114. & Conradus Imperatores anno 1110. Summ. numer. 19. & 20. haecque omnia recentendo, confirmavit Rudolphus Romanorum Rex an. 1289. Summ. n. 22. Que uniformia regum, & Imperatorum induita quamvis ut lata à potestate laica non faciant statum, plurimum tamen valent pro interpretandis Pontificis privilegiis, de quibus Imperatores adeo bene erant informati ut plenaria Abbatis jurisdictionem tanquam à Sede Apostolica pronuntianti tueri, incolamque servare solito studio curaverint, quippe cum anno 1307 Heribopolitanus Episcopus eam turbate queratur, desistit monitus ab Henrico Romanorum Imperatore. Summ. n. 23. Que recipientia

Episcopi probat testimonium illius statutum ab omni Diocesana legi foliū, & jurisdictionis quasi Episcopalis ab eo tempore Abbatis competenter. Rota coram Martin. Andr. dec. 54. num. 10. peries Tambrin. de iur. Abbatis. tom. 3. dec. 69. V. et al. 337. numer. 6. & dec. 65. numer. 1. part. 1. divers.

At quatenus etiam aliqua supereret dubletas, illam penitus submovet uniformis omnium factuorum observantia, ex qua Pontificis mentis iusta resulat interpretatio Pignatelli, dicta confit. 87. numer. 9. Rot. de iudic. Episcop. cap. 4. fol. 6. numer. 52. Rot. coram Seraphin. dec. 534. numer. 5. & dicta dec. 102. numer. 10. coram Martin. Andr. dec. 54. numer. 16. apud Posth. de Manu. dec. 71. numer. 1. coram Ubag. dec. 89. numer. 13. in Dertthu. jurisdictionis 28. coram 1694. s. His adaptabilitate, coram R. P. de meo Caprara, in Salzburg. iur. Metropolitici 13. Februario 1693. s. Et si aliquid coram R. P. de meo Priolo, in dicta Caprua, seu Monti Caprua, parochialium, s. Toto autem coram Boarium, & in dicta Marisc. seu Noldius jurisdictione super bona iure, s. postea autem, coram R. P. de meo Mino. Etenim Abbas tamecum Episcopum plures actu publicos, & privatos gesit, de quibus infra: quemadmodum interfuit Concilio Rhenensi, sub Eugenio II. anno 1148. ut nota Brover. lib. 4. pag. 299. Concilio Generali Lateranensi sub Alexandre Tertio teste Sammarthani. Gall. Chrys. tom. 4. fol. 445. numer. 4. lit. D. Concilio Lugdunensi anno 1274. sub Gregorio X. ut refutat Sammarthan. loc. cit. & Trop. in Confit. Benedicti. tom. 3. centur. 3. numer. 52. fol. 114. & etiam adiutit Concilio Constantini, ad quod accedit anno 1454. ut refutat Brover. lib. 4. fol. 316. Sammarthan. loc. cit. fol. 446. numer. 56. & ad Tridentinam Synodum convocatus anno 1542. à Paulo Terio cum eo ob sententiam accedere nequiviter, votum suum delegavit quatuor Episcopis, dicto Summ. numer. 24. lit. B. Quo manifestum fit, Abbatem habuisse jurisdictionem quasi Episcopalem, aliquo sedem, & votum decisivum in Concilio Oecumenico habere non potuerit, ut supra comprobatum fuit in S. Endemprivile.

Eugenius Papa Quartus promulgationem festivitatis Corporis Christi Abbatii tamquam Ordinarii commisit anno 1333. dicto Summ. numer. 4. lit. A. quod non nisi ad Episcopos, & Prelatos proprii habentes Diocesem pertinet, probant Portell. de sub. regular. verb. Episcopus. Rodrigus in summa quæst. regular. refut. 25. sub numer. 5. Barbo. ad Concil. session. 22. cap. 8. numer. 22. de Sacrif. Miss. & anno 1570. Graflante hæreti in partibus Germanie, Sanctus Plus Quintus ad Pastoralis vigilantis sollicitudinem excitans Abbatem, ut Diocesum suum ab erroribus, & hæreti liberare curaret, illi commendavit. Summ. numer. 25. quod Episcoporum munus esse, tradit Höfflein.

38. cap. ad rottensem de hereticis. Sperell. deciso. 128. numer. 88. Et seqq. Idemque fecit Gregorius Papa XIII. annis 1573. & 1574. qui Abbatii predicti potestatem dedit, tam per se, quam per seipsum Viros ab ipso eligendos suis subditos in hæretim prolapsos absolvendi. Summ. numer. 26. & 34. quod solum convenit versus Episcopi, iuxta decreta Concilii Tridentini. session. 24. de reform. cap. 6. & ibi Barbo. numer. 52. & sequent. Sperell. loc. mox citat. Atque etiam illi

li facultatem attribuit dispensandi quoad matrimonia, & cum promovendis ad parochiales, necnon approbandi ordinandos, illosque remittendis ad quemcumque Episcopum, & d. Summ. numer. 27. 32. & 34. Que omnia dubio procul Abbatis omnino modis jurisdictionem ordinariam comprobant, quia iuxta decreta Concilii Tridentini s. 23. de reformat. 42. cap. 10. locorum Ordinariis committenda erant, & ibi Barbo. numer. 11. & seqq. Bellett. dixi. & seqq. Cleric. d. 5. unico numer. 15. Crecent. prefid. Romae. lib. 1. fol. 492. col. 1. sub numer. 9. Ciarlini contra 220. numer. 68. & seqq. & numer. 139. in fin. Card. de Luce de jurisdictione. dicit. 12. numer. 17. adden. ad Buarac. dec. 667. numer. 25. Peutinger. dec. 12. numer. 25. Bich. dec. 459. n. 8. Merlin. dec. 26. n. 5. & seqq. & in Novantula. jurisdictione. dicit. 16. Junii 1693. sub 8. Non obstat coram R. P. D. meo Caprara.

Sed magis assumptum persuader factum subsecutum ab anno 1570. usque ad annum 1601. Nam cum dicto anno 1575. Iulius Episcopus Heribopolitanus ejecit Abbatem universam Abbatiam Fuldensem occupasset, ut referunt Brover. lib. 4. cap. 43. ult. pag. 336. Gualter. lib. 1. fol. 422. Zeiller. in Chronico Abbat. Fulden. pag. 128. Zeiller. in Topograph. Hassa pag. 35. Abbat. Serar. in Thesaur. Urb. in scriptis. Fulda. pag. 206. de huicmodi fodi plene eductis Romanus Pontificis Gregorius XI. Summario numer. 30. littera quod ad Maximilianum Imperatorem, cum rogans, cohortansque, & speciali commissione mandavat, ut quam celerrime Abbatem Fuldensem restituere, summa. numer. 36. Ipsumque Heribopolitanum Episcopum sub pena excommunicis interpellavit, ut omnem Abbatiam administrationem dimitteret, Summario numer. 37. Unde Imperator causa cognitione suscepit, in sequentem positionem, mandante Pontifice, statim deputavit Magnum Magistrum Ordinis Teutonicorum, Summario numer. 38. & 39. & interim vita functo Maximiliano Pontifice, paribus opibus, & sollicitudine Rodolphum successeorem iterum, atque iterum cohortatus est, atque mandavit, ut auctoritate sua opprimum Abbatem sublevaret, amplissimus eidem delegatis facultatis Summario numer. 40. & 42. Vicinos praeterea Archiepiscopos, Moguntinus, & Trevirensim, ad ejusdem detentum exercitavit, & demum Heribopolitanum, ut à lice deficeret, graviter monuit, Summario numer. 43. & 44. Quem mortuo Gregorio non minus acriter literis incipuit Sixtus V. Summario numer. 47. Sed frustra labor omnis impensis fuit, quia Episcopus, eti pendentie late palam invadere non posset Fuldensem Dicessum, & jurisdictionem, quia imperiali auctoritate sequitur locoepiscopate Teutonicorum reperiatur, eam tam innovere, & proficere tentavit. Primum enim aggreditur ei visitare Capitulum Gaye, ejus Diocesis terminum. deinde charitativi subfidi exactione Fuldenses vexare cepit, qui confrater libertatem, & ura sua defendentes, Summario numer. 51. appellarunt ad S. Sedem, quia causam Congregationis Cardinalium delegavit, Summario numer. 52. & sequent. Jam vero cum vicemque sexus fatus revertere annis, quo in Aule Imperiali acriter agribatur hec causa, prodit tandem anno 1602. Imperialis sententia Rodulphi, subversoris pontificis iuste, & mandatum de restituendo: quibus damnam, & refectione omnibus, que Episcopus attentare presumperat, Abbas fuit sic Sedl. ac jurisdictione plene, & omnimode restituta, Summario numer. 55. & 56.

Frustra vero obiciebatur, hanc reintegrationem Abbatia referendam eam quædam jurisdictionem regularem in Monachos, vel facultatem in Populam, ei uti Principi temporali subditum, non autem quasi Episcopum. Ultra quod enim Abbas nulla reintegratione indigebat ad regularem superioritatem, qua muniam spoliatus fuit, & que nullo iurius penes Episcopum residere poterat, animadversam insuper fuit, huiusmodi interpretationem non admittere verba sententiae, & mandatorum Imperialium, quibus ordinatur plenaria, & omnimodo vestitus Abbatii: omnes Fuldenenses Abbatie facti Ecclesiastici, & Sacrales ad præstandam illi obediunt ac tardant, eisdemque injunguntur, ut Abbatem tanquam Ordinarii recognoscant, eisque mandatis, & interdictis in Ecclesiastici, & Sacrales causis obediunt; que sunt consona communis Gregorii, & Sixti Summariorum Pontificum, d. Summ. numer. 55. & 56. nec possunt intelligi, nisi de jurisdictione spirituali, quam Episcopus Heribopolitanus habere prætentebat in subditos Fuldenenses.

Quamobrem, licet non dubius Casarea sententia tenet, & mandatorum, aperte comprobat jura Abbatis, nihilominus illa clarissima afferit Breve Clem. VIII. post d. reintegrationem Abbatii S editum an. 1604. Nam pendent apellations per fiducientes interponata ad S. Sedem à visitatione Capit-

Super Mat. de Jurisdictione, &c.

Capituli Gayse, & exactione subfidi charitativi, durante Spolio, prætentis ab Episcopo Heribopolitanus, Abbas infestis pro confirmatione Apostolica, seu excitatione fuis quasi Episcopalis jurisdictionis, & remitto negotio ad S. Cong. Concil. hac post maturum examen, respondit: si Sancti Antonii anniversari, concedendas sive Abbatis literas in forma Brevis, quibus existente priori officio alias ei competentes, nempe, ut in locis fisi plena iure subiecti sui jurisdictionem quasi Episcopalem exercet. Summ. n. 57. In cuius resolutione sequelam d. Pontificis Clem. VII. amplissimo Brevi excitavit, & renovavit quasi Episcopalem jurisdictionem Abbatem competentem. Summ. n. 58.

Quod quidem Breve non recte impugnabatur praetexta, quod fuerit editum ad preces Abbatis, non vocato, nec auditio Episcopo Heribopolitanus, cui proline prajudicare nequiviter. Conferantem suffic concilium a Papa, habito prius voto, & oratione S. Cong. Concil. quia illud protulisse concilium, audito Episcopo Heribopolitanus, qui antea aceritate Fuldensem occupationem apud Cesarem propugnaverat, & deinde apud Sedem Apostolicam Jura sua fronte defensiter, Summario numer. 53. Antimodum vero praesertim, quod agebatur de negotio in Aula Casarea dum tractato, & post maturum examen 26. annorum contra Episcopum Heribopolitanum decido, quod non solum Urbi, & pluribus Summis Pontificis, & Cardinalibus, sed etiam toti Oribe Catholicis erat notissimum; idque facilium Papa, consulta Sac. Congregatione, dicendum est pro parte ex certa scientia, ut procedere dicitur, quando aliud concedit post relationem, & Votum Cardinalium, juxta doctrinam Abb. in c. 1. & 2. verbis quædam confirmatio n. 6. ibique Decr. 9. 47. de confirmatione. util. vel inscr. Spad. cons. 38. n. 3. lib. 2. Card. de Luce. de reg. 4. 2. & 3. & 4. 2. & 5. & 6. & 7. & 8. & 9. Rot. cor. decr. 182. sub 3. & 4. & 5. & 6. & 7. & 8. & 9. & 10. & 11. & 12. & 13. & 7. in re Meleitiana Commende 27. Martii 1675. s. Maxim. coram ho. me. Bourlemont, & in dicta Caprua, seu Monti Caprua. Parochialium. 10. Martii 1679. s. Hinc autem. Ut quod Sedes Apostolica tantis in rebus semper procedere conseruit causa cognita, & re mature examina, probatur ex Rota coram Seraph. decr. 152. & manifeste fit exemplo sa. Pauli V. in causa simili, relato Fagnan, in cap. cum contingat, de fato Comp. numer. 29. quod cum sit ferè contemporaneum Brevi Clementis VIII. validissimum praesertim argumentum, illi quoque præcessisse plenam cognitionem Jurisdictionis quasi Episcopalis, cum Territorio separato, Abbatii Fuldeni competentes.

Parique facilitate submovet exceptio, quod verba Brevis sint dumtaxat suppositiva, non autem concisiva. Jurisdictionis quasi Episcopalis, ita uti probandum sit, quæ, & qualis, & in quibus locis anteà competit eis. Abbatis, quandoquidem exceptio ista procedere posset, si Papa simpliciter habuisset relationem ad precedentem statutum penitus incertum, & non specifikatum, quo causa dispositio dicteretflare conditionaliter, quatenus statutus ille veretur: fucus vero in nostra hypothesi, in qua Papa non dicti simpliciter, quod restituere Abbas ad Jurisdictionem, illi competrabat, sed primum exprimit, quod absentie Abbate a sua Ecclesia Fuldense, & locis sua jurisdictionis, plura irrepterat mala, & abusus in Divini cultus, & Animatum detrimentum; deinde processad excitationem, & confirmationem Jurisdictionis alia ei competentes, explicit qualitatem, & enumerat effectus talis jurisdictionis, ibi: Ut in locis illis subiectis, in quibus iurisdictionem quasi Episcopalem habent, & successive procedit ad explicationem omnium ferè actuum talis jurisdictionis, sub his verbis: Ac quæcumque Ecclesiastici, & loca pia regalaria, & facultaria non habentur jurisdictiones, tam in capite, quam in membris visitare, & reformare, abbas tollere, Divinum cultum, & Ecclesiasticum discipline, unicunque occidere, medis congrue restituere: & subsequitur, referendo omnia ad quasi Episcopalem jurisdictionem, & Praelatum habentem separatum territorium, spectantes quorum specificatio adjecta, potissimum Papa premitur, quod renovabit, & confirmabit jurisdictionem quasi Episcopalem cum territorio libero: nam anno 1606. Paulus Quintus, confirmingo electionem Friderici successoris Abbatis Balchafaris, vocavit Abbatem nullius Diocesis, Summario numer. 59. ejusque quasi Episcopalem jurisdictionem confirmavit ad nomina supradicti Decreti Congregacionis Concilii, & Brevis Clementis Octavi, Summario numer. 60. & anno 1612. uti Prælato nullius, eidem prorogavit, indulxit illi competenter, manifeste ostendit, quod iam recognovit, uti in locis illis, coram Reverendissimo P. Domino meo Priolo, & in Dertthu. jurisdictionis 28. Januarii

Et hoc omnia, eti proponendum evidencia, comprobata dicuntur, si animadvertisamus, quale post dicti Breve fuerit Sancti Sedes, & finitimum Episcoporum jurisdictionem. Siquidem S. Sedes agnovit Abbatem Fuldensem in verum. Ordinarii habentem jurisdictionem quasi Episcopalem cum territorio libero: nam anno 1606. Paulus Quintus, confirmingo electionem Friderici successoris Abbatis Balchafaris, vocavit Abbatem nullius Diocesis, Summario numer. 59. ejusque quasi Episcopalem jurisdictionem confirmavit ad nomina supradicti Decreti Congregacionis Concilii, & Brevis Clementis Octavi, Summario numer. 60. & anno 1612. uti Prælato nullius, eidem prorogavit, indulxit illi competenter, manifeste ostendit, quod iam recognovit, uti in locis illis, coram Reverendissimo P. Domino meo Priolo, & in Dertthu. jurisdictionis 28. Januarii

enuncia-

Mantissæ Decisio IX. Lib. III.

enunciative, totiesque repetita à Romanis Pontificibus, plenè probant statum Abbatia, Rot. coram Seraphin, dec. 1025. num. 14. maximè cum aliudne apparet compotabat. Rot. in Capuana, seu Montis Caſin, Parochialium 10. Martii 1697. s. Et dñm, coram Bourlemon.

Quinimo anno 1633. vacante Abbatia, & dissentientibus Monachis in electione, Urbanus Octavus, ne interim Fuldenis Ecclesia aliqua in spiritualibus, & temporalibus detrimento patetur, injunxit Nuncio Coloniensi, ut illi administratore deputaret, nisi Ecclesia nullius Decesis; quod munus cum verè spectaret ad Episcopum Heripolensem, ab Abbatis sufficiet illius Decesis, plurimum conferat ad assertam Abbatis libertatem, attenta praefectam enunciatiæ nullius. Rot. coram Seraph. d. die 1025. num. 15.

Sacra Congreg. Abbatiam Fuldensem tamquam Ordinationem tempe agnoverunt: Nam an. 1623. S. Confer. S. Officij eidem potestate dedit absolvit iubitos ab heresi, summ. n. 64. quod, ut supra diximus, nominis Episcopis cedebat, ut bene ad rem ponderat. Rot. coram Dunoz. jun. dec. 988. num. 4. & S. Congreg. Consistorialis tempe conseruavit electiones Abbatum tamquam nullius. summ. n. 75.

Atque etiam tamquam nullius, Sedis Apostolica Nuncij tempore visitarunt Abbatiam Fuldensem, ut in summ. n. 62. & 63. & 67. ejusque Abbat ordinarentur, qua nonnulli veris Episcopis, aut Praelatis jurisdictionem ordinariam habentibus competit; nam illi demandarunt indictiones concursus ad forman. Concil. Trident. servandis in Parochialium collatione, tamquam Ordinario injunxerunt publicationem Jubilei, communicarunt notulam. Il. brorum. S. Congreg. S. Officii prohibitorem; & demin. & Congreg. Conc. post habitis reclamacionibus Heripolentium, approbatam an. 1692. visitatione quorundam locorum a Nuncio Coloniensi factam, qua Heripolens. Episcopus sua ditionis eſte continebat, summ. n. 77. quibus probari Abbatem verum Ordinarium, alterius jurisdictione minime obnoxium, format Nicol. Tilleius in def. Auct. Merlin. de pignor. decis. 17. an. 1010. & seqq. Rot. in Bononijs conferens 22. Aprilis 1697. s. Constitutiones, & 9. Junii 1698. s. & quærvis, coram Utrino.

Hujus autem argumenti vis, & efficacia non elicitor Episcopis Abbatum annorum 1676. quibus videntur eorum quasi Episcopalem jurisdictionem, precario veluti nomine, ab Episcopo recognoscere; nam cum illa emanarent in executione dicta concordie, qua convention fuerat, Abbatem post eius electionem petere debere confirmationem eiusdem concordie, inde consurgit, quod talis petitio, ut relativa in omnibus ad concordiam, ad illius normam intelligenda sit, ex vi relationis, que operatur etiam, ut discordia attendatur potius relatum, quam veritas, Menoch. confil. 1. numer. 95. Dec. conf. 60. num. 6. Manf. confil. 422. num. 6. & Rot. decision. 534. num. 8. part. 4. tom. 3. recentiorum. Nilquid referunt enunciatio emissa in principio eiusdem concordie, ibi - Pergam multis de binis annis inter Prædictos nobis nobiliter concretis Dicessis, diversa contentiones, & differentias, in specie quidem praetensam a nobis Episcopo Heripolensi variae in locis, & Parochiis dicitur. Dicessis Fuldeni jurisdictionem Ecclesiasticam, & quasi Episcopalem, exarta fin. &c. quia id intelligentem est de libitis, & controversiis exortis præterit facio, cum in presenti nullis fuerit motu, præter eam, qua nunc ab. 1688. agitur.

Eademque libertatem, & jurisdictionem Abbatis agnoverit modernus Episcopus, qui in præliminaribus, & principio hujus litis, nunquam præsumpsit universalem jurisdictionem super tota Abbatia Fuldense, sed solum prætentionem suam restringit ad quedam particularia loca sita in dictione Fuldeni, & ad illa restringari pertinet, ut patet ex duabus commissionibus in Rota exhibitis dicto Summario num. 2. Huiusmodi namque confessiones emissa in principio causa plurimis conferunt ad demonstram dampnum Abbatis libertatem, ejusque jurisdictionem quasi Episcopalem, & optimè afficiunt Episcopum confitentem. Rot. coram Coccino. decis. 128. numer. 1. & eoque magis cum Episcopus prosequitus fuerit judicium vigore talium commissionis. Rot. dicta decis. 1126. num. 2. & generaliter disponit Text. in leg. comprecum. Cod. de liber. caus. Spad. 65 confil. 58. numer. 11. libri. 1. Gratian. decis. March. 19. numer. 21. cum ibi allegatis.

Nec solum officiales, sed ipsam Episcopi Heripolentes, Abbat omni Ordinario independentem Decesum agnoverunt; nam Julius Episcopus, Julius ille, qui lapidem omni moverat, ubi Abbatis jurisdictione revertetur, scribens ad illum, rogo anno 1612. ut ad se Presbyterum quemdam, sine literis dimissorialibus profugum in Abbatia Fuldense, remittat juxta regulas, quas inter vicinum Dicessum Presulem servare patet, summ. n. 83. Episcopus Philippus Adolphus anno 1628. retractat reformationem Parochia, quam ad Abbatem pertinere noverat. summ. n. 83. & anno 1638. Franciscus Episcopus noluit admittere Clericum, qui dimissoem Abbatis non exhibebat summ. n. 87. Qui omnes actus plebe probant, Episcopos quia sunt informa, vel non adfruunt eis iuridictionem, aut situationem ditionis Fuldenis in Dicessi Heripolentis. Non enim id elicuit ex Synodo Moguntina cum interveneru Henrico Imperatoris celebrata; nam illa suscepita redditur, eo quia inter Synodos Moguntina nulli responsum erat. Ludovicus Bail. Severin. Bin. Philipp. Labbe, & Gab. Cosart diligentermis Conciliorum tam Generalem, ac Dicessum propriam Abbatis contra Heripolensem, ad text. in cap. perpetuas de probat. Rot. in rec. decis. 27. numer. 4. part. 17.

Id agnoverat Archiepiscopus Moguntinus, qui simil erat Episcopus Heripolensis, & unu Archiepiscopus amicabilis compotiorum vices gererat in concordia tractata, & conclusa anno 1652. ubi expresse fatendo ius Dicessum Abbatis, declaravit nole amplius illum, cap. IX. qui nomini die 12. Februarii sequentis anni 1649. creatus

Super Mat. de Jurisdictione, &c.

creatus fuit Pontifex, ut referunt Ciaccion. in Vita Pontificis Baron. ad dictum annum. Philipp. Labbe, & Gabriel Cosart, superius citati, ad eundem annum fol. mibi 947. tom. 9. & summopere dubitatur de autographo, quia Procurator Heripolensis illam ad compulsum exhibet in quadam dicta carta, adeo minima illius pars legi portaret, hoc ditem summario n. 1. cumque præterea ex eadem Synodo habeatur, Episcopum Heripolensem egisse pro recuperando dumtaxat nonnullis locis, quia Abbas Fuldenis dilatanda territoriorum suum occupaverat, non autem de fini mandata jurisdictione in populum, & Dicessum Abbatis, id eoque tantum absit, quod Synodus prædicta saveat intentioni Episcopi Heripolensi, ut portus prober jurisdictionem Abbatis in dictione Fulden.

Longe vero minorem fidem mererividentur litera Penitentiaria Joannis XXII. scripta ad Heripolensem super approbat carceratione Abbatii Fuldenis, quia, omisiss alii, urged reponit, quod huiusmodi litera non fuerit legitime compilata, id eoque reicienda, in terminis Rot. coram Ubaldo decisis. 75. num. 1. apud Tamburinum de jure. Abbat. decisons. 65. tom. 3.

Pronct etiam legitimam, perfectam probacionem dictationis non constitutuunt iura, quibus ex adverso allegatur, tempore Clementis Septimi, & Ferdinandi Imperatoris fuisse Abbatii Fulden, denegarunt erectionem Abbatia in Episcopatum, quia omnia inihi contenta, scripta leguntur ab Episcopo, quibus propriece nihil differendum videtur. Rot. in Folletana jurisdictione super pertinencia Ecclesiarum o. Junii 1689. s. coquem. 11. coram Tamburinum de jure. Episcop. pag. 12. & 13. Abbatiale pag. 42. & 5. Fulden. & pag. 45. & seqq. 3. deputatus, bene Imhoff. d. cap. 23. num. 6. & sequitur Tambur. de jure. Abbat. dis. 3. & 4. num. 23. in fin. fol. 21. tom. 1. Opping. de jure. sigill. c. 4. num. 50. & seqq.

Et merito tot, tantique Viri, Fuldensem Abbatiam ab omni Ordinario independentem Dicessum habere, umani sensu affirmarunt, quia ultra Pontificum privilegia videtur Abbatas ea omnia semper exercuisse, que non nisi a veris Ordinariis, & Abbatibus territoriorum proprium cum jurisdictione quasi Episcopali habentibus expleri valent. Etenim Abbatas ab anno 802. alienos Episcopos ad Altaria consecranda, Ecclesiæ dedicandas semper invitavunt, praeritum summ. n. 79. quod sane illis non licuerit, si Abbatia in Dieces, vel de Dieces Heripolensi fuisse, Lezam. in Comm. quer. reg. verb. Abbatiana. 5. Bellett. disquisit. Cleric. dict. 74 s. unicus numer. 10. in fin. & num. 11. Rota coram Bicc. dec. 459. num. 11. & bene de Abbatie Fuldenso notavit Tomasin. dere benef. part. 1. lib. 3. & 28. num. 4. in fin.

Liberum semper gravisi fuerunt exercitio utriusque jurisdictionis, tam voluntaria, quam contentiose, temporalis, & spiritualis, cuius actus longe, latèque referuntur d. præter. Summa numer. 79. 82. 83. & 84. Referuntur deputationes Vicariorum Generalium ad eam exercendam ab anno 1307. in haec uique tempore facte, cum plena jurisdictione tam in causis spiritualibus, quam temporalibus, & mixtis; ex quibus evidens, & apertum fit, Abbatii competere jurisdictionem quasi Episcopalem in Clerum, & Populus in Territorio, ut de exercicio jurisdictionis voluntaria, & contentiose, docuerunt Bellett. disquisit. 75 Cleric. d. unicus numer. 8. Panimol. decis. 12. adnot. 9. na. 1. Rot. coram Gregor. dict. 325. num. 19. coram Dunoz. Jun. dec. 988. num. 4. & dec. 274. num. 5. part. 17. rec. & deputatione Vicarii Generalis, probat Sbroz. de oficio. Vicar. lib. 1. quod 4. Rot. coram Coccin. dec. 1054. numer. 2. coram Dunoz. d. dec. 988. sub numer. 4. in Capuana, seu Montis Caffin. coram Bourlemon. s. concurred. & in d. Marisco, tive Nullius jurisdictionis super bono jure, coram R. P. D. meo Muto sub s. hacque omnia versis. de deputatione. Cumque plerique ex supradictis actibus verserunt circa cognitionem casuarum matrimonialium, quia prohibent Abbottus, qui quasi Episcopala jura privilegio, vel prescriptione non acquisiverint, cap. accedens 12. de excess. Pratal. Glos. in can. peruenit 9. verb. iusta tuis 16. quest. 1. Grat. decip. 212. in 14. Barbol. de jure. Eccles. univer. lib. 1. cap. 5. illig. fol. final. de arbit. Beller. dict. 8. unicus numer. 27. & Carrili. dict. decip. 159. numer. 15. & denique cum longe plures sint enunciative antiquæ, & modernæ, plenè constitutæ Fuldenses Ecclesiæ, & eiusdem territorio in statu Nullius, ex illis eliduntur omnes enunciative contraria, & diversa à illis finib. in quibus Episcopus se fundat. Rot. decip. 66. in fin. post Tamburin. de jure. Abbat. coram Ubag. decip. 126. numer. 7. & seqq. & in dicta Maricen. secu. nullius jurisdictionis super bono jure, coram Reverendissimo P. D. meo Caprara.

Similiter ab anno 1307. Abbatæ Synodos convocare conuererunt, ac visitatione Dicessum Fulden, iure ordinario pergerunt, & continebantur utque ad annum 1662. summ. n. 31. quia expleri non poterant à Prelato inferiori carente jurisdictione quasi Episcopali, ut de Synodorum convocatione, præter superioris adductos in s. Silvester Papa, tradit Cresent. 76 Prel. Roman. lib. 1. fol. mibi 491. col. 4. n. 1. Rot. in Nonantula. juridictione 22. Junii 1692. sub s. san. obit. & s. post. coram R. P. D. meo Caprara, & in dicta Maricen. secu. Nullius jurisdictionis super bono jure, coram R. P. D. meo Muto, sub s. bec. omnia vers. de convocatione, & de visitationibus ab Abbottis iure ordinario factis. Cresent. Prel. Roman. loco max. citat. Bellett.

Mantissa Decisio IX. Lib. III.

lett. disquisit. clerical. d. f. unte. n. 4. & 8. Gratian. discept. 212. num. 30. & seqq. Barbol. de iur. Eccles. unive. 10. 1. cap. 17. num. 10. 8. Peutinger. dec. 23. num. 11. Bichio decis. 459. numer. 23. & in recent. dec. 274. numer. 5. part. 17. & in Nonantulam jurisdictionem 22. Junii 1690. sub f. non obstat coram Reverendissimo P. Domino meo Caprara.

Plures, pluresque praterea dederunt dimissoriales, atque refutimales suis subditiis, & alumnis ad diversos Episcopos, ad Summ. num. 31. litter. B. & C. quas sane concedere nequivident, iurisdictionem quasi Episcopalem originaria libertate questam in Ditione Fuldeni constabunt, ut nullatenus in ea Heribolenses Episcopi tamdem Jurisdictionem sibi alterius possint. Bellet. disquisit. Cler. d. f. Unive. 26. in Temp. in d. Capuana, seu Montis Cassini. Parochialium 10. Martii 1679. f. saltem autem coram Bourlemon; magis vero, magis, cum idem Episcopi nedum toto hoc habenti feculo, sed per millennium ferè tempus, vel penitus abstinuerint ab omnibus legitimis actibus Episcopali, bus, vel nullis unquam pacificos, sed studiosos, turbaturos, & improbatos, & clandestinos quodam dumtaxat actiones gerifent; que porrò negativa observantia affect illos qui potuerint, & debuerint, & non fecerunt actus jurisdictionales, Tex. in cap. de terra 6. & c. accessoriis 13. de privilegiis. Rot. coram Seraphin. dec. 1025. sub num. 20. 5. num. 21. in d. Adden. ad Buratt. dec. 453. litter. A. Turrice. de re. eccl. non alien. cap. 26. num. 32. Rot. dec. 82. numer. 2. part. 1. divers. & pte. secund. volum. confid. Fatinac. dec. 295. num. 8. & bene in terminis de d. Mariscen. seu Nullius jurisdictionis super bono jure loco mox citato, etiam Reverendissimo P. Domino meo Muro.

Præterea cum explorari Juri sit, Prælatum quodcumque Territorium separatum cum Jurisdictione quasi Episcopali sibi acquirere posse immemorabilis precriptione, imfimpiet etiam quadrangulare, munita titulo, seu privilegio, quod justam preterbendi causam prebeat. e. cum persona 7. 5. Quod si tales de privilegiis, in 6. Bellet. disquisit. Clerical. d. f. unive. 28. & 79. qua pariter illis ordinaria jurisdictione fulgere demonstrant, ut de approbatione statutorum, trahit Rot. coram Bich. dec. 459. sub n. 19. de creatione Confraternitatum, Capon. discept. 176. num. 53. & de Scholarum, & Seminariorum institutione, Gratian. discept. 212. num. 41. & 36. Ventrigli. in prax. p. 2. adduct. 29. f. unive. n. 2. Adden. ad Buratt. dec. 667. sub n. 25.

Concurrit ultius magna congeries collationum beneficiorum, omnium etiam Parochialium, cum authorizabili institutione ad Abbatis factarum, necnon confirmatione locorum, & institutionum ad beneficia de jure patronatus Lectorum, cum authorizacionibus Beneficiarium permittit, quibus, propter documenta relata, sum. n. 80. reflectatur Brower. Ful. antiquit. lib. 1. cap. 25. circa mod. vesp. alii: aut: qui quidem actus gefiti ab Abbatis an. 1304. usque ad 1662. manifesta perhibent curam ordinaria jurisdictionem argumenta, ut de collatione, & institutione ad beneficia, à contrario sensu disponit Tex. in cap. cum plantare 3. f. in Ecclesi. ibique glof. verb. plenaria de privilegiis. Crescent. f. in Ecclesi. ibique glof. verb. plenaria de privilegiis. Rota coram Coccin. dec. 274. utroque n. 9. Bellet. disquisit. Clerical. d. f. unive. 4. Tambur. de iur. Abbat. tom. 3. disp. 9. q. 22. Lotter. de re benefic. lib. 1. 9. 25. n. 11. & seqq. Rot. in Barchinon. Jurisdictione 20. Martii 1681. f. scilicet enim, coram Mattheo, & in Mariscen. seu Montis Cassini. Jurisdictione 23. Martii 1686. f. fundatorem, coram codem, & in d. Mariscen. seu Nullius jurisdictionis super bono Jure sub. d. f. Neque omnia ver. de collat. R. P. D. Muro, & de confirmatione fundationum Beneficiorum Vivian. de iure patr. lib. 2. 5. n. 29. Bell. loc. mox citat. n. 4. Lotter. de re benefic. lib. 1. 9. 50. n. 3. & plurib. seqq. & de authorizatione permittitione Beneficiorum Fulde pro cognoscendis causa Matrimonialibus, ceteraque actus relati præterito Summario Episcop. p. 12. & 13. & 14. idemque nihil probant in terminis, Rot. coram Coccin. dec. 159. n. 9. & 10. & coram Dunozet. Sen. dec. 309. n. 10. apud Tambur. de iur. Abbat. dec. 6.

Succedit longa series rationum redditarum de bonis, & preventibus Parochialium, aliarumque Ecclesiarum in manibus Abbatis, eisque Vicarii Generali in spiritualibus, 82 ab anno 1530, usque ad 1662. sum. n. 82. quas tamquam actus pertinentes ad Ordinarium Jurisdictionem ponderant. Abb. in cap. 21. sub n. 4. vesp. quod primus de eff. ordin. Rot. coram Coccin. dec. 384. num. 2. & coram Zarat. dec. 10. num. 23.

Adduntur his Inquisitiones super titulis, & institutionibus Parochoribus ad Abbatis facte, relaxations residen tie concepsit Collegiatum Canonitic, a qua Prælatus Territorio separato, & quasi Episcopali Jurisdictione carent 83 dispensare nequit, Thomasin. de re benefic. p. 2. c. 34. f. 17. num. 4. auditoris imparita transactio super rebus Ecclesiæ ab Ecclesiasticis Peronis celebrante, relationes statuum ani-

Super Mat. de Jurisdictione, &c.

marum à Parochis exhibita, iudicaciones precum, introductio Religioforum, & fundationes Conventuum in sua Diocesis permisæ, aliaque plurimæ relata Sum. p. 79. & seqq. que nonnulli ab habente Jurisdictionem quasi Episcopalem explicari poterant, Bellet. 4. f. nunc. n. 10. Rot. coram Bich. dec. 75. n. 19. vesp. confit. signata. & seq.

Tot autem, solemnissime actus die fundationis Abbatis Fuldenis usque in hæc tempora gesti ab Abbatis, adeo bene eorum Jurisdictionem quasi Episcopalem originaria levigaverint, iurisdictionem quasi Episcopalem prædictam non suflent, ad Tex. in cap. cum nulla 3. f. inferiores de tempor. Ordin. in 5. Grat. discept. foren. cap. 212. num. 23. & seqq. n. 48. & seqq. d. f. unico numer. 9. in fin. Crescent. Præfud. Romani. loc. mox cit. sub numer. 9. Clarin. controver. 220. n. 108. & seq. lib. 2. Adden. ad Burat. dec. 667. numer. 25. Rot. in d. Mariscen. seu Nullius jurisdictionis super bono jure, sub f. 4. f. sequitur omnia. & de concess. ab concord. Cumque sapientia Episcopici Heribolenses dimilloribus datas ab Abbatis eorum subditis suceperint, & fin difficultate earum executionem demandaverint, illis conferendo Ordines, Abbatis propinque quasi Episcopalis jurisdictione facto, & confessione eorumdem Episcoporum comprobata dicenda est, per ea, que traduntur Adden. ad Greg. dec. 375. numer. 11. in fin. Adden. ad Buratt. dec. 453. litter. A. Turrice. de re. eccl. non alien. cap. 26. num. 32. Rot. dec. 82. numer. 2. part. 1. divers. & pte. secund. volum. confid. Fatinac. dec. 295. num. 8. & bene in terminis de d. Mariscen. seu Nullius jurisdictionis super bono jure loco mox citato, etiam Reverendissimo P. Domino meo Muro.

Præterea cum explorari Juri sit, Prælatum quodcumque Territorium separatum cum Jurisdictione quasi Episcopali sibi acquirere posse immemorabilis precriptione, imfimpiet etiam quadrangulare, munita titulo, seu privilegio, quod justam preterbendi causam prebeat. e. cum persona 84. Quod si tales de privilegiis, in 6. Bellet. disquisit. Clerical. d. f. unive. 28. & 79. qua pariter illis ordinaria jurisdictione fulgere demonstrant, ut de approbatione statutorum, trahit Rot. coram Bich. dec. 459. sub n. 19. de creatione Confraternitatum, Capon. discept. 176. num. 53. & de Scholarum, & Seminariorum institutione, Gratian. discept. 212. num. 41. & 36. ventrigli. in prax. p. 2. adduct. 29. f. unive. n. 2. Adden. ad Buratt. dec. 667. sub n. 25.

Concurrit ultius magna congeries collationum beneficiorum, omnium etiam Parochialium, cum authorizabili institutione ad Abbatis factarum, necnon confirmatione locorum, & institutionum ad beneficia de jure patronatus Lectorum, cum authorizacionibus Beneficiarium permittit, quibus, propter documenta relata, sum. n. 80. reflectatur Brower. Ful. antiquit. lib. 1. cap. 25. circa mod. vesp. alii: aut: qui quidem actus gefiti ab Abbatis an. 1304. usque ad 1662. manifesta perhibent curam ordinaria jurisdictionem argumenta, ut de collatione, & institutione ad beneficia, à contrario sensu disponit Tex. in cap. cum plantare 3. f. in Ecclesi. ibique glof. verb. plenaria de privilegiis. Crescent. f. in Ecclesi. ibique glof. verb. plenaria de privilegiis. Rota coram Coccin. dec. 274. utroque n. 9. Bellet. disquisit. Clerical. d. f. unive. 4. Tambur. de iur. Abbat. tom. 3. disp. 9. q. 22. Lotter. de re benefic. lib. 1. 9. 25. n. 11. & seqq. Rot. in Barchinon. Jurisdictione 20. Martii 1681. f. scilicet enim, coram Mattheo, & in Mariscen. seu Montis Cassini. Jurisdictione 23. Martii 1686. f. fundatorem, coram codem, & in d. Mariscen. seu Nullius jurisdictionis super bono Jure sub. d. f. Neque omnia ver. de collat. R. P. D. Muro, & de confirmatione fundationum Beneficiorum Vivian. de iure patr. lib. 2. 5. n. 29. Bell. loc. mox citat. n. 4. Lotter. de re benefic. lib. 1. 9. 50. n. 3. & plurib. seqq. & de authorizatione permittitione Beneficiorum Fulde pro cognoscendis causa Matrimonialibus, ceteraque actus relati præterito Summario Episcop. p. 12. & 13. & 14. idemque nihil probant in terminis, Rot. coram Coccin. dec. 159. n. 9. & 10. & coram Dunozet. Sen. dec. 309. n. 10. apud Tambur. de iur. Abbat. dec. 6.

Abs te autem obicitur ad hunc effectum requiri titulum putativum facti, derivantem scilicet à privilegio datum dubitatio iuri; quippe cum privilegia Abbatis concessa, quorum supra minimus, & latius expendit, emanaverint, à Summis Pontificibus, ad quos宿命の领土を分けて、Dioceses assignare, titulus proinde promanans ab illis dicitur dubius dubitatio facti, non autem dubius dubitatio iuri & consequenter non iustificatio, & affectatio certi errore causa, sed iusto, qui sufficit ad præscriptionem, magistratice Rot. in recent. dec. 120. numer. 5. part. 3. dec. 520. num. 18. & num. 19. part. 13. & dec. 21. num. 12. part. 14. & in fortioribus terminis, quod titulus habitus à minus legitimo Pontifice, nempe Schifmatico, sufficit, si petens iusta credulitate ducit illum habere facultatem concedendi, resolvit Rot. coram Coccino dec. 285. & in Januen. jurisdictionis coram Gregorio dec. 289. & tradit. Lotter. de re benefic. lib. 1. dicta question. 24. numer. 169. & numer. 170.

Aquec idcirco non officere dicebantur iura, & autoritates in contrarium allegant, utpote quod intelligenda videtur, quando titulus desumitur à privilegio, quod emanavit a persona parente potestate illud concedendi, quia dicimur præterea privilegia data à laicis potestibus, vel Episcopis, quos certum est hujusmodi privilegia concedere non posse; vel loquuntur in causa, quo privilegia non solum sint restricta ad exemptionem paucim, verum etiam sint clara, aut non propter potestio quadrangula à Prelato inferiori, in modo afferre de potestione Episcopi, quodque loca controversia sint intra fines illius Diocesis, ut bene illos explicando docet Lotter. de re benefic. dicta questi. 24. num. 169. & numer. 170. Quemadmodum etiam non relevat, quod adeo insignes & perspicuous titulos, signanter illum derivantem ex Brevi Clementis Octavi, Abbates non allegaverint, quodque in medium proferre nunquam aut fuerint; cum enim uique ad annum 1662. absque ulla contradictione Episcopo-

rum pacificè jurisdictionem sicut exercuerint, & admistraverint in locis controversialibus, opus non habebant idem Breve profere, atque exhibere, attento praetertim, quod illud imperaverant, non ut ex integræ jurisdictionem, quam nunquam habuerint, consequerent, sed ut illam exercitarent, & iura juribus addendo, ad maiorem cautelam melius contabiliunt.

Possit vero quadragenaria plusquam manifeste resolutio actibus tam voluntariam, quam contentiosam jurisdictionem concernentibus, signanter ab initio labens facili nonnunquam interrupta, serie ab Abbatis pro tempore pacificè gestis, & late recentis in Summario Abbatis Fuldenis; cumque illi deinde Brevibus Pontificis, sententia, & mandatis Imperialibus recessu fuerint, & uti clandestine, & indebitè gestis, damnati; ideo non mente allegari, quia dum Abbas Videl' evas, potius confirmarunt, quæ permerita prescriptionem, Rot. coram Cerr. dec. 690. num. 7. Bich. dec. 387. n. 12. dec. 253. num. 3. part. 13. & dec. 136. num. 21. part. 19. rec.

Placuit etiam quadragenaria posse in Heribolenses de subditis, & collectis ad Ecclesiasticis Fuldenibus, nec non visitatione locorum seu Diocesis, que unica auctor in locis tentata, emanaverint tempore, quo Julius occupaverat Abbatum Fuldenis; cumque illi deinde Brevibus Pontificis, sententia, & mandatis Imperialibus recessu fuerint, & uti clandestine, & indebitè gestis, damnati; ideo non mente allegari, quia dum Abbas Videl' evas, potius confirmarunt, quæ permerita prescriptionem, Rot. coram Cerr. dec. 690. num. 7. Bich. dec. 387. n. 12. dec. 253. num. 3. part. 13. & dec. 136. num. 21. part. 19. rec.

Placuit etiam quadragenaria posse in Heribolenses de subditis, & collectis ad Ecclesiasticis Fuldenibus, nec non visitatione locorum seu Diocesis, que unica auctor in locis tentata, emanaverint tempore, quo Julius occupaverat Abbatum Fuldenis; cumque illi deinde Brevibus Pontificis, sententia, & mandatis Imperialibus recessu fuerint, & uti clandestine, & indebitè gestis, damnati; ideo non mente allegari, quia dum Abbas Videl' evas, potius confirmarunt, quæ permerita prescriptionem, Rot. coram Cerr. dec. 690. num. 7. Bich. dec. 387. n. 12. dec. 253. num. 3. part. 13. & dec. 136. num. 21. part. 19. rec.

Placuit etiam quadragenaria posse in Heribolenses de subditis, & collectis ad Ecclesiasticis Fuldenibus, nec non visitatione locorum seu Diocesis, que unica auctor in locis tentata, emanaverint tempore, quo Julius occupaverat Abbatum Fuldenis; cumque illi deinde Brevibus Pontificis, sententia, & mandatis Imperialibus recessu fuerint, & uti clandestine, & indebitè gestis, damnati; ideo non mente allegari, quia dum Abbas Videl' evas, potius confirmarunt, quæ permerita prescriptionem, Rot. coram Cerr. dec. 690. num. 7. Bich. dec. 387. n. 12. dec. 253. num. 3. part. 13. & dec. 136. num. 21. part. 19. rec.

Placuit etiam quadragenaria posse in Heribolenses de subditis, & collectis ad Ecclesiasticis Fuldenibus, nec non visitatione locorum seu Diocesis, que unica auctor in locis tentata, emanaverint tempore, quo Julius occupaverat Abbatum Fuldenis; cumque illi deinde Brevibus Pontificis, sententia, & mandatis Imperialibus recessu fuerint, & uti clandestine, & indebitè gestis, damnati; ideo non mente allegari, quia dum Abbas Videl' evas, potius confirmarunt, quæ permerita prescriptionem, Rot. coram Cerr. dec. 690. num. 7. Bich. dec. 387. n. 12. dec. 253. num. 3. part. 13. & dec. 136. num. 21. part. 19. rec.

Placuit etiam quadragenaria posse in Heribolenses de subditis, & collectis ad Ecclesiasticis Fuldenibus, nec non visitatione locorum seu Diocesis, que unica auctor in locis tentata, emanaverint tempore, quo Julius occupaverat Abbatum Fuldenis; cumque illi deinde Brevibus Pontificis, sententia, & mandatis Imperialibus recessu fuerint, & uti clandestine, & indebitè gestis, damnati; ideo non mente allegari, quia dum Abbas Videl' evas, potius confirmarunt, quæ permerita prescriptionem, Rot. coram Cerr. dec. 690. num. 7. Bich. dec. 387. n. 12. dec. 253. num. 3. part. 13. & dec. 136. num. 21. part. 19. rec.

Placuit etiam quadragenaria posse in Heribolenses de subditis, & collectis ad Ecclesiasticis Fuldenibus, nec non visitatione locorum seu Diocesis, que unica auctor in locis tentata, emanaverint tempore, quo Julius occupaverat Abbatum Fuldenis; cumque illi deinde Brevibus Pontificis, sententia, & mandatis Imperialibus recessu fuerint, & uti clandestine, & indebitè gestis, damnati; ideo non mente allegari, quia dum Abbas Videl' evas, potius confirmarunt, quæ permerita prescriptionem, Rot. coram Cerr. dec. 690. num. 7. Bich. dec. 387. n. 12. dec. 253. num. 3. part. 13. & dec. 136. num. 21. part. 19. rec.

Placuit etiam quadragenaria posse in Heribolenses de subditis, & collectis ad Ecclesiasticis Fuldenibus, nec non visitatione locorum seu Diocesis, que unica auctor in locis tentata, emanaverint tempore, quo Julius occupaverat Abbatum Fuldenis; cumque illi deinde Brevibus Pontificis, sententia, & mandatis Imperialibus recessu fuerint, & uti clandestine, & indebitè gestis, damnati; ideo non mente allegari, quia dum Abbas Videl' evas, potius confirmarunt, quæ permerita prescriptionem, Rot. coram Cerr. dec. 690. num. 7. Bich. dec. 387. n. 12. dec. 253. num. 3. part. 13. & dec. 136. num. 21. part. 19. rec.

Placuit etiam quadragenaria posse in Heribolenses de subditis, & collectis ad Ecclesiasticis Fuldenibus, nec non visitatione locorum seu Diocesis, que unica auctor in locis tentata, emanaverint tempore, quo Julius occupaverat Abbatum Fuldenis; cumque illi deinde Brevibus Pontificis, sententia, & mandatis Imperialibus recessu fuerint, & uti clandestine, & indebitè gestis, damnati; ideo non mente allegari, quia dum Abbas Videl' evas, potius confirmarunt, quæ permerita prescriptionem, Rot. coram Cerr. dec. 690. num. 7. Bich. dec. 387. n. 12. dec. 253. num. 3. part. 13. & dec. 136. num. 21. part. 19. rec.

Placuit etiam quadragenaria posse in Heribolenses de subditis, & collectis ad Ecclesiasticis Fuldenibus, nec non visitatione locorum seu Diocesis, que unica auctor in locis tentata, emanaverint tempore, quo Julius occupaverat Abbatum Fuldenis; cumque illi deinde Brevibus Pontificis, sententia, & mandatis Imperialibus recessu fuerint, & uti clandestine, & indebitè gestis, damnati; ideo non mente allegari, quia dum Abbas Videl' evas, potius confirmarunt, quæ permerita prescriptionem, Rot. coram Cerr. dec. 690. num. 7. Bich. dec. 387. n. 12. dec. 253. num. 3. part. 13. & dec. 136. num. 21. part. 19. rec.

Placuit etiam quadragenaria posse in Heribolenses de subditis, & collectis ad Ecclesiasticis Fuldenibus, nec non visitatione locorum seu Diocesis, que unica auctor in locis tentata, emanaverint tempore, quo Julius occupaverat Abbatum Fuldenis; cumque illi deinde Brevibus Pontificis, sententia, & mandatis Imperialibus recessu fuerint, & uti clandestine, & indebitè gestis, damnati; ideo non mente allegari, quia dum Abbas Videl' evas, potius confirmarunt, quæ permerita prescriptionem, Rot. coram Cerr. dec. 690. num. 7. Bich. dec. 387. n. 12. dec. 253. num. 3. part. 13. & dec. 136. num. 21. part. 19. rec.

Placuit etiam quadragenaria posse in Heribolenses de subditis, & collectis ad Ecclesiasticis Fuldenibus, nec non visitatione locorum seu Diocesis, que unica auctor in locis tentata, emanaverint tempore, quo Julius occupaverat Abbatum Fuldenis; cumque illi deinde Brevibus Pontificis, sententia, & mandatis Imperialibus recessu fuerint, & uti clandestine, & indebitè gestis, damnati; ideo non mente allegari, quia dum Abbas Videl' evas, potius confirmarunt, quæ permerita prescriptionem, Rot. coram Cerr. dec. 690. num. 7. Bich. dec. 387. n. 12. dec. 253. num. 3. part. 13. & dec. 136. num. 21. part. 19. rec.

Placuit etiam quadragenaria posse in Heribolenses de subditis, & collectis ad Ecclesiasticis Fuldenibus, nec non visitatione locorum seu Diocesis, que unica auctor in locis tentata, emanaverint tempore, quo Julius occupaverat Abbatum Fuldenis; cumque illi deinde Brevibus Pontificis, sententia, & mandatis Imperialibus recessu fuerint, & uti clandestine, & indebitè gestis, damnati; ideo non mente allegari, quia dum Abbas Videl' evas, potius confirmarunt, quæ permerita prescriptionem, Rot. coram Cerr. dec. 690. num. 7. Bich. dec. 387. n. 12. dec. 253. num. 3. part. 13. & dec. 136. num. 21. part. 19. rec.

Placuit etiam quadragenaria posse in Heribolenses de subditis, & collectis ad Ecclesiasticis Fuldenibus, nec non visitatione locorum seu Diocesis, que unica auctor in locis tentata, emanaverint tempore, quo Julius occupaverat Abbatum Fuldenis; cumque illi deinde Brevibus Pontificis, sententia, & mandatis Imperialibus recessu fuerint, & uti clandestine, & indebitè gestis, damnati; ideo non mente allegari, quia dum Abbas Videl' evas, potius confirmarunt, quæ permerita prescriptionem, Rot. coram Cerr. dec. 690. num. 7. Bich. dec. 387. n. 12. dec. 253. num. 3. part. 13. & dec. 136. num. 21. part. 19. rec.

Placuit etiam quadragenaria posse in Heribolenses de subditis, & collectis ad Ecclesiasticis Fuldenibus, nec non visitatione locorum seu Diocesis, que unica auctor in locis tentata, emanaverint tempore, quo Julius occupaverat Abbatum Fuldenis; cumque illi deinde Brevibus Pontificis, sententia, & mandatis Imperialibus recessu fuerint, & uti clandestine, & indebitè gestis, damnati; ideo non mente allegari, quia dum Abbas Videl' evas, potius confirmarunt, quæ permerita prescriptionem, Rot. coram Cerr. dec. 690. num. 7. Bich. dec. 387. n. 12. dec. 253. num. 3. part. 13. & dec. 136. num. 21. part. 19. rec.

Placuit etiam quadragenaria posse in Heribolenses de subditis, & collectis ad Ecclesiasticis Fuldenibus, nec non visitatione locorum seu Diocesis, que unica auctor in locis tentata, emanaverint tempore, quo Julius occupaverat Abbatum Fuldenis; cumque illi deinde Brevibus Pontificis, sententia, & mandatis Imperialibus recessu fuerint, & uti clandestine, & indebitè gestis, damnati; ideo non mente allegari, quia dum Abbas Videl' evas, potius confirmarunt, quæ permerita prescriptionem, Rot. coram Cerr. dec. 690. num. 7. Bich. dec. 387. n. 12. dec. 253. num. 3. part. 13. & dec. 136. num. 21. part. 19. rec.

Placuit etiam quadragenaria posse in Heribolenses de subditis, & collectis ad Ecclesiasticis Fuldenibus, nec non visitatione locorum seu Diocesis, que unica auctor in locis tentata, emanaverint tempore, quo Julius occupaverat Abbatum Fuldenis; cumque illi deinde Brevibus Pontificis, sententia, & mandatis Imperialibus recessu fuerint, & uti clandestine, & indebitè gestis, damnati; ideo non mente allegari, quia dum Abbas Videl' evas, potius confirmarunt, quæ permerita prescriptionem, Rot. coram Cerr. dec. 690. num. 7. Bich. dec. 387. n. 12. dec. 253. num. 3. part. 13. & dec. 136. num. 21. part. 19. rec.

Placuit etiam quadragenaria posse in Heribolenses de subditis, & collectis ad Ecclesiasticis Fuldenibus, nec non visitatione locorum seu Diocesis, que unica auctor in locis tentata, emanaverint tempore, quo Julius occupaverat Abbatum Fuldenis; cumque illi deinde Brevibus Pontificis, sententia, & mandatis Imperialibus recessu fuerint, & uti clandestine, & indebitè gestis, damnati; ideo non mente allegari, quia dum Abbas Videl' evas, potius confirmarunt, quæ permerita prescriptionem, Rot. coram Cerr. dec. 690. num. 7. Bich. dec. 387. n. 12. dec. 253. num. 3. part. 13. & dec. 136. num. 21. part. 19. rec.

Placuit etiam quadragenaria posse in Heribolenses de subditis, & collectis ad Ecclesiasticis Fuldenibus, nec non visitatione locorum seu Diocesis, que unica auctor in locis tentata, emanaverint tempore, quo Julius occupaverat Abbatum Fuldenis; cumque illi deinde Brevibus Pontificis, sententia, & mandatis Imperialibus recessu fuerint, & uti clandestine, & indebitè gestis, damnati; ideo non mente allegari, quia dum Abbas Videl' evas, potius confirmarunt, quæ permerita prescriptionem, Rot. coram Cerr. dec. 690. num. 7. Bich. dec. 387. n. 12. dec. 253. num. 3. part. 13. & dec. 136. num. 21. part. 19. rec.

Placuit etiam quadragenaria posse in Heribolenses de subditis, & collectis ad Ecclesiasticis Fuldenibus, nec non visitatione locorum seu Diocesis, que unica auctor in locis tentata, emanaverint tempore, quo Julius occupaverat Abbatum Fuldenis; cumque illi deinde Brevibus Pontificis, sententia, & mandatis Imperialibus recessu fuerint, & uti clandestine, & indebitè gestis, damnati; ideo non mente allegari, quia dum Abbas Videl' evas, potius confirmarunt, quæ permerita prescriptionem, Rot. coram Cerr. dec. 690. num. 7. Bich. dec. 387. n. 12. dec. 253. num. 3. part. 13. & dec. 136. num. 21. part. 19. rec.

Placuit etiam quadragenaria posse in Heribolenses de subditis, & collectis ad Ecclesiasticis Fuldenibus, nec non visitatione locorum seu Diocesis, que unica auctor in locis tentata, emanaverint tempore, quo Julius occupaverat Abbatum Fuldenis; cumque illi deinde Brevibus Pontificis, sententia, & mandatis Imperialibus recessu fuerint, & uti clandestine, & indebitè gestis, damnati; ideo non mente allegari, quia dum Abbas Videl' evas, potius confirmarunt, quæ permerita prescriptionem, Rot. coram Cerr. dec. 690. num. 7. Bich. dec. 387. n. 12. dec. 253. num. 3. part. 13. & dec. 136. num. 21. part. 19. rec.

Placuit etiam quadragenaria posse in Heribolenses de subditis, & collectis ad Ecclesiasticis Fuldenibus, nec non visitatione locorum seu Diocesis, que unica auctor in locis tentata, emanaverint tempore, quo Julius occupaverat Abbatum Fuldenis; cumque illi deinde Brevibus Pontificis, sententia, & mandatis Imperialibus recessu fuerint, & uti clandestine, & indebitè gestis, damnati; ideo non mente allegari, quia dum Abbas Videl' evas, potius confirmarunt, quæ permerita prescriptionem, Rot. coram Cerr. dec. 690. num. 7. Bich. dec. 387. n. 12. dec. 253. num. 3. part. 13. & dec. 136. num. 21. part. 19. rec.

Placuit etiam quadragenaria posse in Heribolenses de subditis, & collectis ad Ecclesiasticis Fuldenibus, nec non visitatione locorum seu Diocesis, que unica auctor in locis tentata, emanaverint tempore, quo Julius occupaverat Abbatum Fuldenis; cumque illi deinde Brevibus Pontificis, sententia, & mandatis Imperialibus recessu fuerint, & uti clandestine, & indebitè gestis, damnati; ideo non mente allegari, quia dum Abbas Videl' evas, potius confirmarunt, quæ permerita prescriptionem, Rot. coram Cerr. dec. 690. num. 7. Bich. dec. 387. n. 12. dec. 253. num. 3. part. 13. & dec. 136. num. 21. part. 19. rec.

Placuit etiam quadragenaria posse in Heribolenses de subditis, & collectis ad Ecclesiasticis Fuldenibus, nec non visitatione locorum seu Diocesis, que unica auctor in locis tentata, emanaverint tempore, quo Julius occupaverat Abbatum Fuldenis; cumque illi deinde Brevibus Pontificis, sententia, & mandatis Imperialibus recessu fuerint, & uti clandestine, & indebitè gestis, damnati; ideo non mente allegari, quia dum Abbas Videl' evas, potius confirmarunt, quæ permerita prescriptionem, Rot. coram Cerr. dec. 690. num. 7. Bich. dec. 387. n. 12. dec. 253. num. 3. part. 13. & dec. 136. num. 21. part. 19. rec.

Placuit etiam quadragenaria posse in Heribolenses de subditis, & collectis ad Ecclesiasticis Fuldenibus, nec non visitatione locorum seu Diocesis, que unica auctor in locis tentata, emanaverint tempore, quo Julius occupaverat Abbatum Fuldenis; cumque illi deinde Brevibus Pontificis, sententia, & mandatis Imperialibus recessu fuerint, & uti clandestine, & indebitè gestis, damnati; ideo non mente allegari, quia dum Abbas Videl' evas, potius confirmarunt, quæ permerita prescriptionem, Rot. coram Cerr. dec. 690. num. 7. Bich. dec. 387. n. 12. dec. 253. num.